

que in Germanicis diplomaticis versatur, longe hic commendatiorem et pleniorum habent: et reliqua omnia necdum edita, etiam ea que ille in publicum efferrit quan indignissime latit, in alio quodam nostro Codice Diplomatico-Historico-Epistolaris, prelo proprium jam parato, habebunt. Supprimimus itaque integrum Udalriciani codicis editionem, nequaquam ob allatas ab adversario ratione, quae viros doctos et eruditos non potuerunt impeditre, quo nos minus ardenter ad exsequenda prima consilia publice ac

A privatum cohortarentur; sed propriece ne eadem melioris notae monumenta semel integra et plena, qualia in his tribus codicibus Emmeramensibus a nobis producta sunt, et iterum mutata et truncata atque adeo inutilia, quo modo ea in codice Udalriciano existant, eodem integre recuso edere cogamur. Que ratio nostra si quibus viris eruditis minus probetur, nulla re alia opus est, quam ut suam nobis voluntatem publice demonstrent.

ANAMODI SUBDIACONI RATISPOENSIS TRADITIONUM SANCT-EMMERAMMENSIVM, LIBRI DUO

Quibus chartæ donationum, commutationum, commarcarum, concambiorum et complacitationum, ad imperiale monasterium Sanct-Emmeramense ord. S. Bened. attinentium, et sæculo Christi nono conditarum, continentur.

(Prodierant primaria in locem ex codice autographo, in eodem inclyto monasterio a servato, studio et opera P. Bernardi Pez, Benedictini et bibliothecarii Mellitensis.)

VERSUS ANAMODI.

Præsulis hic pulchram venerandi cernite formam
Qui nobis sacro sepe faveat merito.
Cujus honor mundo late præfulget in ample,
Cujus amor cunctis dulcis adest populis.
Est humilis, mitis, reprobo fit denique fortis,
Qui pascit cunctos semper alendo suos.
Cujus et idcirco laudem credo fore in alto,
Nam quæ vox populi est, est etenim Domini.
Corde quidem Christo, necnon eum corpore tuto,
Deservit prompte nocte simulque dic.
Cui Deus omnipotens, mundi qui regmina ponis,
Præmia de factis redditio plena bonis.
Istius et parvi specialia dona libelli
In carnis capiat, spes ubi vera patet.

PRÆFATIUNCULA ANAMODI.

Excellentissimo domino A. episcopo ANAMODUS, humillimus famulus.

Vestrarum igitur mentem quoniam in omni librorum studio eteroque divini cultus mancipata semper inluere cognoveram, hoc opusculum ultronea voluntate pulcherrimis sanctitatis vestre manibus presentare conabar. Plurimas quippe schedas traditionum, atque concambiorum, necnon et commarcarum colligens, in unum Collectarioli hujus corpusculum complexui atque conclusi, quatenus errore submoto facilius, cum decesseret, per capitula antenotata nanciserentur et cognoscerentur.

TRADITIONUM EMMERAMMENSIMUM

LIBER PRIMUS.

CAP. I. — *De commutatione Hludowici regis quorum-dam clericorum.*

In nomine sanctæ et unice Trinitatis. Cunctorum liquefact industriae fidelium, quorūcunque obtutibus hæc Chartula intuenda porrigitur, qualiter piissimus rex Hludowicus, pater videlicet Karlomani, quemdam clericum, nomine Gundpertum, de ecclesia sancti Petri apostoli cum suo quolibet clero commutavit. Largiente igitur clementia sua prædictum Gundpertum sibi accepit, ut euni ob remedium anime sue liberum, atque ab opere serviī securum præcepto auctoritatis sue efficeret: quod etenim misericorditer ita peregit. Econtra autem donavit clericum sunū, nomine Elefantem is manum sanctæ Dei ecclesiæ paulo ante nominatae ac venerabilis episcopi Ambrichonis. Porro eidem Gundperio, quia utilior et majoris ingenii fuit scribendi, neconu et legendi, addidit rex prudentissimum quæ subsequenter referam. Nam donatione sua donavit in manum prædictæ sanctæ Dei ecclesiæ ejusdemque provisoris novalia quæ sunt contra monasterium ad Uderida et contra nemus medium, quod ibidem obvium exstat. Omne vero quod noviter in eodem loco agrorum vel pratorum extirpatum est ex integro illuc transfudit, ac eidem adjacentia in parte orientali postea in commutationem allaxavit. Illo autem in tempore Wulfo ministerialis regis fuit, princeps super omnes forestas. Subjectus quoque ejus, nomine Wichad, hæc ad perficienda et investienda dirigebatur.

CAP. II. — *Traditio Ekkiperti comitis.*

Igitur in Dei nomine. Ego Ekkibertus, per misericordiam Dei comes, pro remedio animæ meæ et remissione peccatorum meorum, ut in futuro veniam consequi merear æternam, tradidi atque vestivi vassum meum Deotpertum, qui manere videtur in pago qui dicitur Folfeld, de rebus proprietatis meæ quas habere visus sum in pago, vocabulo Rangewi, infra ipsum erenum, quidquid mihi in eodem loco traditum fuit ubi duo flumina quæ vocantur Piparodi, confluunt, ut ipse supra dicens meus missus Deotpertus easdem res quas prædixi cum omnibus integris ad monasterium sancti Salvatoris ^a quod est constructum juxta fluenta Rehtratanze ubi in Dei nomine Adalwinus episcopus vel abba præesse videtur, pro animæ meæ remedio tradidisset, atque revestisset de eadem re Adalwinum episcopum. Tunc Deotpertus venit vassus atque missus Ekkiberti co-

Amitis ad idem cœnobium quod Adalwimus episcopus gubernare videretur in pago qui dicitur Swalavelda, et eamdem rem tradidit, atque Fridaherius conscius ejus exinde fidjussor exstitit secundum legem eorum, astantibus his quorum hæc nomina sunt: Erchanloh, Muriholf, Herimot, Reginfrid, Leidrat, Adalpreht, Gisalfrid, Periger, Wolfhart, Herirat, Wico, Altani, Irminfrid, Halpdurint, Amalger, Einhart, Egispreht, Rihpold, Otfrid, Adalram, Gisalpreht, Meginhart, Meginfrid, Deotolf, Sigihart, Engilhart. Hi viderunt et audierunt hanc traditionem factam, atque eamdem vestituram Adalwino episcopo. Postea venit Adalwinus episcopus ad eundem locum, vocabulo Piparodi, una cum testimonialibus suis et interpellavit Deotpertus Rodfridum, ut cum revestiret secundum Ekkiperti comitis iussionem: qui statim ita fecit, et ipse Deotpertus de eadem re Adalwinum episcopum et Erchanlohum advocationum suum revestivit coram testimonialibus quorum nomina subter inseruntur, cum omnibus adficiis, cassis, vel scuris, terris, campis, silvis, pratibus, pascuis, aquis, aquarumve decursibus, mobilibus et immobilibus, molendino, quidquid in eo loco de re propria habere videbatur. De commarca vero ex orientali parte usque in commarcam Deotkarii abbatis, australi etiam parte usque in communarem Gundpertii, ubi ipsi signum fecerunt, et perrexerunt in communarem Gundpertii, et contradixit Gundpertus Adalwinum episcopo et Deotherto partem quamdam inter flumina duo, nomine Piparodi. Et postea consideraverunt Gundpertus, et Hurih atque Gozmar: et partem quam contradicabant ad Salvatorem pro illorum animæ remedio tralididerunt. Parte meridiana millaria iii, aquilohe millaria ii. Facta vero vestitura venit Odilwart cum duobus aliis suis, Pezirone, Reginwarte, et cum aliis quorum nomina sunt: Reginhoh, Arphert, Adalolf. Hæc nomina testimonialium qui hanc vestituram factam viderunt: Napuhhi, Hunrhil, Gundperht, Gozmar, Fridaperht, Otrib, Heriwic, Rantwic, Rodfrid, Petto, Peronzan, Frohnolf, Kipaho, Eccho. Facta autem anno Domini incarn. 810 in ipso loco qui dicitur Piparodi.

CAP. III. — *De Marca ad Chamba.*

Anno Dominicæ Incarnationis 819, et sexto imperii Hludowici Augusti, ac tertio episcopi Baturici, venit Baturicus episcopus ad Chambe, ubi cella ipsa construeta est super flumen quod Regan dicitur, in-

^a Vide infra, cap. 45.

ter duas aquas, id est, inter Gewinaha, et Marclaha, et habebat secum Rodoldum venatorem, necon et Bettone vicarium, scilicet et missum Hattonis comitis, nomine Hiltirochum, quem ipse Hatto commiserat ad eundem Chambe locum, ut audiret qualem ipse episcopus cum illis vicinis haberet rationem qui commarcam sancti Petri apostoli et beati Emmerammi martyris injuste sibi met usurpaverunt. Venerunt etiam et illi qui injuste eamdem commarcam, ultra quod debuerant, extirpaverunt contra legem. Id sunt Ratpreht, Scurz, Engilmunt, Tago, Rihhart, Liupger, Meio. Et coepit episcopus Baturicus inquirere ipsam commarcam totam per omnia, quemadmodum eam Tessilo dux renovans anterioris traditionem beato restituit Emmerammo pro sua suorumque anima parentum. Et cum hinc et inde plura loquerentur tam qui injuste possessam et proprieptam eamdem habuerunt quam hi qui iterum beato Petro et sancto Emmerammo justitiam suam cupierunt juxta legem Beoariorum, surrexit Baturicus episcopus et Rodolt una cum Bettone et Hiltiroho, et venerunt primi:us contra occidentem ad illam stirpem quain Gewinahare injustam usurpatam habebat, usque ad ipsum rivum Gewinaha, et ibi dixit Rodolt et Betto quod commarca Baturici episcopi debuisse esse ad illam domum Dei, contra meridiem sursum juxta rivum usque ad illum locum, ubi ipse rivus exoritur, et inde Rodolt et Betto duxerunt Bitricum episcopum contra orientem usque ad Marclaha. Et dixerunt quod commarca ipsius episcopi Baturici deberet venire in medium rivum, hoc est, in Marclaha. Et inde duxerunt eundem episcopum ubi ipse rivus in eodem monte oritur. Et dixerunt Rodolt et Betto: ista commarca debet esse per istum medium montem Bosun, id est de eo loco ubi Marclaha in Regan fluvium cadit, usque ad jam dictum locum contra meridiem, et deinde per medium montem in orientem usque ad eum locum ubi Gewinaha exoritur; et inde in orientali parte ipsius aquae usque ad flumen Regan ubi ipsa Gewinaha introit in Regan. Tunc dixit Rodolt et Betto: Nos audemus hoc dicere et confirmare, etiam si fuerit coram Domino imperatore, quod ista omnis commarca, sicut hunc eundem episcopum Baturicum circumducentes consignavimus, debet consistere cum omni justitia ad sanctum Petrum et sanctum Emmerammum in traditione ducuin qui istam patriam possederunt. Hæc sunt nomina eorum qui audierunt rationem istam, et cavalicaverunt illam commarcam, et fuerunt in ista pireisa, die Mercurii xix Kal. Jan. Baturicus episcopus, Welo presbyter et monachus, David presbyter et monachus, Folrat presbyter, Couperht presbyter et monachus, Hunrik monachus. Item Rodolt, Betto, Hiltiroh, Inno, Baldram, Pillinc, Meiol, Fridaperht, Welagrim, Cotaperht, Avo. Item Cotaperht, Amalperht, Radholf, Irminolf, Baldrih, Irinuperht, Mauri, Waltrih, Unlaz, Cunzo, Folchuni, Ogast filius Bettonis, Willibato, et cæteri plurimi. Ellinhard scripsit.

A CAP. IV. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Egilosum.*

Fructuosa valde ac nimium utilis consuetudo olim inter homines inoleverat commutandi videlicet quasdam res pro ambarum opportunitate partium. Hæc etenim modernis temporibus crebrius ac crebrius piissimorum licentia regum consicitur frequentissimeque inter nobilium substantias atque ecclesiasticarum rerum portiones contingere solet. Proinde ergo quidam vir nobilis, nomine Egilosus, tradidit ad sanctum Petrum apostolum sanctumque Dei martyrem Emmerammum talen proprietatem quam habuit juxta fluenta Labara et juxta locum qui dicitur Perc in manum Ambrichonis venerabilis episcopi et advocati ejus Helfrici. Id est: areas iv, Pomeria ii, terræ arabilis jugera clx, Pratorum jugera l, silvæ fructiferæ jugera lxxxii, molam i, nibilque extra dimittens, viis, pascuis, aquis, aquarumve decursibus quin omnia ex integro illuc transfludisset. E contra vero Helfricus atque Ogo cum consensu domini sui episcopi tradiderunt eidem nobili de rebus prædictorum sanctorum, id est ad Talachirichum, aream i, terræ arabilis jugera cccxx, pratorum l, silvæ fructiferæ jug. vi, molendinum locum i, et viam ad illius ecclesie introitum in latitudine pedum vi, extra dimittens autem eamdem ecclesiam, ac areolam i, et territorium juger. xxx, atque extra eas inquisitiones, quidquid præceptum fuisse. Cætera vero omnia præfato Egilosso in propriam jure perpetuo possidendum contradiderunt. Testium quoque nomina sunt hæc: Patho, Ogo, Papo, Sigipold, Nanzo, Fastmot, Machelm, Wiçram, Lantperht, Rihker, Amalperht, Ato, Engilperht, Rothart, Engilscalh, Lansfrid, Swidker, Adalhoh, Rikkeri, Egilhelm, Elindeo, Rodmunt, Anthat, Heriwic, Walto, Wegalanzo, Inno, Peregher, Oipertb, Fernando, Lantpertus autem frater ejusdem Egilos et Adalhun vassus episcopi fidelissores et vestigores extiterunt.

CAP. V. — *Complacitatio inter Ambrichonem episcopum et Arndeonem.*

Nonnullorum comperiat industria fidelium præsentis concambii qualitatem quod secundum antiquam quæ olim apud homines inoleverat consuetudinem peractum est hoc modo. Igitur quidam vir nobilis nomine Arndeo tradidit ad S. Petrum apostolum ac martyrem Dei Emmerammum, in manu videlicet Ambrichonis venerabilis episcopi et vicarii ejus Ogonis talem proprietatem quamcum conjugi sua consequebatur in vico Hartinga nuncupato, id est casam cum curte, terræ arabilis jugera xxx, Pratorum carrd. x, mancipia vi. E contra vero præfatus episcopus et vicarius ejus Ogo tradiderunt eidem nobili et conjugi sue, nomine Totæ, illud beneficium ad Tauna, id est, casam cum curte, ecclesiam et quidquid in ea habebatur. De terra arabili habas iii, pratorum carrd. xiii, mancipia xxxvi, ea videlicet ratione, quatenus id pos-

siderant usque ad obitum suum. Post autem redi- A gatur ad pristinum sanctorum locum jure per- petuo.

CAP. VI. — Commutatio inter Ambrichonem ep. et Otkarium episcopum.

Fructuosa valde, et non solum honesta, sed etiam nimirum utilis consuetudo jam olim inter homines iuoleverat commutandi scilicet quasdam res pro commoditate utrarumque partium. Hac igitur ratione convenit quædam commutatio inter Ambrichonem videlicet Reginensis Ecclesie episcopum et Otkarium, Eustatensis Ecclesie presulem. Tradidit itaque Otkarius et advocatus ejus Wicpotus talem proprietatem ut a rege assecutus est ad Zullingon, et ad Mammingon et ad Ustarlingon, et mancipia xx, quorum nomina sunt haec : Raimunt, Ribholf, Adalmot, Otmar, Adalperht, Otmunt, Rodilo, Alprat, Liupcundo, Wolfliup, Arnhilt, Gozpirc, Wasa, Swanahilt, Perhetger, Rihni, Alpwiz, Altrat, Eparhart, Cundperht, ad sanctum Petrum. E contra vero praefatus Ambri- cho episcopus et advocatus ejus Rateldus tradiderunt una cum consensu famulorum Dei ibidem servientium Otkario predicto episcopo talem hereditatem ut Teuit quidam nobilis ad S. Petrum pro remedio animæ sue contradidit ad Perga et ad Egivila, scili- cet in proprietatem habendam, et mancipia iterum xx, quorum nomina sunt haec : Wolfsolt, Ilina, Cundigart, Ruodilo, Wolfsolt, Ribholf, Rodflat, Popo, Purman, Adalgosz, Nendilo, Alphilt, Ata, Reginhart, Frowi- hilt, Isanhart, Machelm, Adalswind, Heimo, Odal- perht. Et (ut haec commutatio et commoditas am- barum partium inconclusa permaneat, placuit testes adhibere quorum nomina hic sunt insignita : Fritilo, Papo, item Papo, Wolfdregi, iterum Wolfdregi, Erchanperht, Chuniperht, Reginbold, Irminolt, Reginolf, Otachar, Adalger, Masso, Patager, Odal- perht, Arfrid, Machelm, Olperht, Hartrib, Mahalfrid, Irminolt, Otachar, Heimperht. Actum est in Regina civitate juxta altare S. Petri, anno Incarn. Do- mini 863.

CAP. VII. — Donatio Hludowici regis de Maninsea.

In hac igitur notitia continetur qualiter Lantper- tus abbas Hludowicum regem postulavit, interce- dentibus Ernusto et Adalperto, ut ad monasterium sancti Michaelis (quod est constitutum ad Maninseo in eleemosynam suam perdonaret quendam lacum, nomine Aparinesso), cum omni foreste circumja- cerente ad utilitatem servorum Dei qui in eodem monasterio Domino servire student. Ipse vero rex ob mercedem animæ fecit ita, et donavit ad S. Mi- chaelem supradictum lacum et forestem, ut nullus

A lacum fluit, usque ad eum locum ubi Iscula in Tru- nam cadit, ut absque ullius contradictione ille- constaret; et ex alia parte terminum haberet usque ad Wizinpah ubi et ipse in Atarseo vadit, et ad alium Wizinpah usque dum ipse in Trunam decurrit, ita videlicet, ut nemo alienus in hoc lacu piscari auderet neque in supradictis locis venationem exer- cere, sed pleniter ad supradictum archangelum constaret. Hæc donatio facta est ad Bantesdorf anno Domini 829.

CAP. VIII. — Commutatio inter Ambrichonem episco- pam et Amalpertum.

Fructuosa valde et nimirum rationabilis olim inter homines instare cooperat consuetudo commutandi videlicet quasdam res pro ambarum utilitate par- tiuum. Hoc etiam regum celeritudo, cum in diversis terrarum locis homines eodem usu utebantur, maxime in ecclesiasticis rebus fieri decrevit et quin- que hebarum supplemento id constare permisit. Proinde igitur quidam nobilis, nomine Amalpertus, tradidit ad sanctum Dei martyrem Emmeramnum proprietates suas, quas ad Perga, et Hasalpah atque Gamminchova habere visus est. In areis namque ac domibus cum universis simul ædibus, exceptis autem servorum mansiunculis, reliqua vero omnia ad supradictum sanctum contradidit atque transfludit, terris cultis et incultis, pratis, silvis, pascuis, aquis, aquarumque decursibus, molendinis, nihil quidem pretermittens, sed cuncta ad sanctum bis predictum tradidit in manu Ambrichonis venerabilis episcopi et advocati ejus Antarboti. E contra vero idem advocatus cum consensu episcopi tradidit prænomi- nato Amalpero de rebus sancti Emmerammi ad Drudpah ecclesiam unam, et areas iii cum omnibus appenditiis earum, territoriis, pratis, pascuis, aquis, silvis, necnon cum integro pariter termino illuc pertinente. Actum est autem in præsentia episcopi, assistente ei Egilpero, Deotperto, Faramundo, presbyteris et monachis. De canonice vero, Erem- perto, Ermanoldo, Germundo, presbyteris. Testes quoque sunt per aures tracti Harahad, Gerperht, Poso, Adalhun, Folcpold, Reginperht, Folger, Richolt, item Riholt, Ato, Gammo, Egilolf, Helfsrib, Faramunt, Waldger, Liutprant, Liuthart, Rihmunt, Perehtrib, Freso, Reginhoh, Rasfolt, Nordheri, Gregorius, etc.

CAP. IX. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Engilpertum comitem.

Omnium noverit industria fidelium quibuscumque per hujus chartulæ assertionem manifestetur intelli- gentia qualiter præsens (commutatio) pro ambarum

contra vero magnificus præsul ejusque advocatus prædictus de rebus sancti Emmerammi in codem loco tradiderunt supradicto comiti Engilberto prætorum jugera xxv, in proprium perpetualliter habendum. Isti autem sunt testes qui hoc viderunt et audierunt: Framrib, Wicbad, Pernhart, Perehgoz, Nanzo, Egilpreht, Engilhelm, Helmrib, Hartnand, Galahelm, Plidker, Gotascalch, etc.

CAP. X. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Alawihum presbyterum.*

Fructuosa valde et honesta ac nimium utilis consuetudo olim inter homines inoleverat commutandi videlicet res quasdam pro ambarum commoditate partium. Eo igitur tenore ac ratione quædam commutatio convenit inter Ambrichonem Reginensis Ecclesæ venerabilem episcopum, et quemdam nobilem presbyterum, Alawihum, cancellarium Rotoldi comitis venerandi. Tradidit namque præfatus presbyter pariter cum suo advocate in manum episcopi et advocate ejus linmonis talem proprietatem ut habuit ad Ottarpah, nihil extramittens, sed totum ex integro in potestatem sancti Emmerammi transfundens. Et ad Hacinhoſa aream unam et jugera duo. E contra vero tradidit prædictus Immo una cum episcopo jam dicto ex rebus S. Emmerammi talem proprietatem ut Poppo quondam ad sanctum Emmeramnum contradidit in loco nuncupante Holzhusa, Alawihio scilicet in proprietatem jure perpetuo possidendam, nihil extramittens, sed totum ex integro, silvis, pratis, paseuis, aquis, aquarumque recursibus et viaruin redditibus fortissimo tenore transfudit. Vestitores vero Ratoldus, et Berehtricus et Immo fuerunt. Et ut hæc commutatio firmior in perpetuum et incoavulsa permaneret, placuit testes adhibere quorum nomina sunt: Alrat comes, Polo, Cundpold comes, Herrant, Perehtrih, Ratolt, Snelhart, Garaheri, Reginperht, Fridaperht, Kepahart, Somperht, Hunnih, Hisso, Helmger, Hiltrib, Grimuni, Gomerib, Sigiwunds, Cotascalch comes, Odalhart. Actum est autem in civitate Regina anno Dominicæ Incarnationis 871, indictione 4.

CAP. XI. — *Complacitatio inter Ambrichonem episcopum et Baldricum diaconum.*

In creaturis igitur nulli animantium datur sensus pro æterna remuneratione præmeditari posse seu qualem habeat beatitudinis portionem sine fine manentis pro factis bonis, nisi tantum animali ratione degenti, id est homini. Hanc igitur ecclesiasticus vir, nomine Baldricus, non est oblitus sensibilitatem, sed valde utiliter de futura animæ sue mercede præcogitabat considerans divinum quod dicit: Date terrena ut acquiratis æterna. Eodem hic præfatus venerabilis vir instictus eloquio tradidit quamdam pecunia sue partem ad sanctum Emmeramnum in manum reverentissimi præsulis Ambri-

tur Rorpah ei remitteretur usque ad finem vite sue, et ut post obitum suum eadem proprietas perpetuo jure in potestate S. Emmerammi permaneret una cum illa pecunia quam donavit; id est: calix cum patena argent., Lectionar. ii, Missal. ii, librum Hymnarum, Gradal. ii, Nocturnal. ii, lib. Can. i, Psalterium i, Passion. ii, Officiale i, Collectarium i, Pœnitentiale i: servum videlicet et ancillam, hoc est, Adalböh et Inma, cavalli vi, et fetus qui ex eis post factam donationem fuerit; in illa proprietate cum ceteris omnibus ad sepe dictum sanctum Dei martyrem stabilius armigerque pertineant. Quatenus hæc complacitatio Brinior fiat, testes per aures tracti sunt quorum nomina subsequentur: Heriperht, Avo, Helsrih, Jacob, Erchanfrid, item Jacob, Salmon, Sigiperht, Erchanperht, Rupo, Cundachar, Erchanpold, Oto, Nidhart.

CAP. XII. — *Commutatio inter Baturicus episcopum et Sigimodum abbatem.*

Postquam orthodoxus vir sanctæ memorie Baturicus episcopus et Sigimundus abbas pauca inter se conventione facta tale concambium fecerunt, ut idem venerabilis præsul ipsi abbati in beneficium concambii concessit servos quos habebat ad Perendorf, et abbas e contra donavit quod ille possidebat juxta fluenta Labara. Contigit, ex parte Sigimundi, ut servi quos ipsi episcopus in concambium dedit injuriam sustinerent, et saepe reclamarent ad præfatum pontificem; quamvis hæc mitis idem audiret episcopus, voluit tamen dissensionem devitare, et ad ipsum abbatem loqui rogavit ut injuste contumeliam non patuerent servi ab eo quos in concambium accepit. Sed tamen nullo modo illud emendare volebat. Dum hæc ita se haberent, Baturicus episcopus juxta rationem condignam non serens animæ injuriæ causam servorum suorum venit cum amicis et hominibus ad supranoimatum vicum obvia ipsi abbati. Et cum sedissent, facto silentio cum convenientia Baturicus præreddidit prior eidem abbati cum serula sua concambium quod ab eo accepit, et abbas cum baculo suo eodem modo reddidit episcopo concambium quod cum illo gesserat. Et sic placitum quandoque se habere conduxerant; ut, si quando quid inter se de causis ipsius querere voluissent, hoc tunc in caput constituisserint. Ibi fuerunt presentes Oto, Kamanolf, Rodolt, Swartzlob, Pillunc, Uzant, Cundheri, Pern, Erchanpold, Jacob, Marcho et alii. Actum est in vico supra scripto, an. Domini 829.

CAP. XIII. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Gundpertum.*

Fructuosa coadunatio et nimium utilis consuetudo inter homines olim inoleverat commutandi videlicet non solum ob locorum opportunitatem rerum facultates diversarum, sed forte, quod magis fore exi-

ritas, et ita usque ad quinque hobarum supplementum constare concessit. Hoc autem numero expleto, si qualibet commutatio desideretur perficienda, haud aliter quam praecepto annuloque prefatæ magnitudinis firmetur. Ex hoc etiam cuidam nobili viro, nomine Cundberto, complacuit quādam proprietatis sue vicissitudinem peragere. Tradidit quippe ad S. Petrum apostolum, sanctumque Dei martyrem Emmeramnum in manum Ambrichonis venerabilis episcopi et advocati ejus Ogonis talem proprietatem qualem habuit ad Purpah, id est domum cum curte, ecclesiam et in ea capsam argenteam, altare argento parat. 1, alia 11, lapidem altaris argenteam, parat. 11, calicem cum patena argentea, crucem argenteam 1, Missale 1, Lection. 1, albam 1, casulam coccineam 1, thelam 1, thuribulum seneum 1, tintinnabulum 1, campanam seneam 11, pomarium 1, vineam 1, molam 1, vivarium 1, inter terram arabilem et prata hobas xiiii, silvae jugera cx, mancipia xi, id est Ratkis, Motuni, et filia ejus, Perehtwar cum filio et filia, Ciliga et filii ejus duo, Deotpure, Nordpold. Ad Haspah hobam 1, ad Sulzphah hobam 1, et molam 1. Haec etiam ad superiorum locum pertinent. Nihil ergo praetermitteus in risis rivorumque decursibus, poscuis, silvis, sed omnia ad predictos sanctos tradidit atque transfudit. Ea siquidem ratione, si beneficium quod ad Filesa habuit ei in proprium regis praeceptio donetur, id est, casam cum curte, ecclesiam, et in ea altare 1, palliolum 1, terre arabilis hobas v, pratorum carr. xii, silvae jugera xxx, molam 1. Et ibi prope in eodem termino hobam 1 quam Jacob advocatus in Megilone et fratre ejus Hungario lucratius est, pratorum jugera viii, ad Hasalpah vero quod etiam illuc pertinet, casam cum curte, terræ arabilis hobas ii, pratorum carrad. viii, silvae jugera v. Ibidem autem ad Filesa cui subsequentia appendent, sunt mancipia xi, id est, Welspero, Ratpoto, Heimpreht, Liutfrid, Otfrid, Anthal, Kisalof, Somni, Helmadrud, Mahlind, Chenipreht. Isti sunt autem testes auribus tracti traditionis ante nominati Gunderti: Ogo, Avo, Adalhun, Karaheri, Rodheri, Hittipero, Hitto, Erchanperht, Marcho, Lantperht, Liutperht, Folcrih, Ascrib et alii. Actum est ad Rockinga sub queru quæ contra ecclesiam est, anno imperii Karoli super Baarios et Francos primo.

CAP. XIV. — *Complacitatio inter Erchanfridum episcopum atque David.*

O quam caduca et fragilis hominum generatio quæ procul dubio misera morti semper sit obnoxia, et quam jocunda cœlestis vita, ubi erit sanctis sine fine beatitia! Haec ego David summa intentione mentis perpendens trado quasdam res proprietatis meæ in locis nominatis ad Perge et ad Egiwila, quidquid in illis locis habeo cum mancipiis xxv ad S. Petrum ubi Erchanfridus venerabilis episcopus Dei Ecclesiam regere dignoscitur, eo tenore et ea ratione ut capellam ad Alarespuc, et si superstes socii

A sui Werinperi fieret, illud beneficium ad Biuchheim usque ad finem vite sue possideret, et postea omnia emeliorata ad S. Petrum sine illius contradictione permaneant. Et, ut firmior et certior haec ratio posteris consistat, placuit testes adhibere. Babo com. Meginhart, Ratolt, Masso, Elii, Epo, Sigimot, Odalperth, Walah, Avo, Jacob, Albrich, item Jacob. Testimoniales Waldker, Ogo, item Ogo, etc.

CAP. XV. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Adalpertum.*

Fructuosa valde, necnon et nimium utilis consuetudo olim inter homines inoleverat commutandi scilicet quasdam res pro ambarum utilitate partium. Ille tenore et hac ratione convenit inter Ambrichonem venerabilem episcopum et Adalbertum quemdam virum nobilem quasdam causas commutare. Tradidit namque advocatus episcopi Puolo cum sensu et jussu præfati episcopi et omnium monachorum S. Emmerammi martyris Christi talem proprietatem ut Wolfheri ad predictum sanctum tradidit in Frundorf jure perpetuo possidendum. Contra etiam tradidit in Reitnoph Adalpertus talem concapacitatem, et proprietatem quam in illa concapacitate habet, convenienter ad causas predicti sancti Emmerammi, quatenus sine ullius contradictione ad sanctum Dei pertineret perpetualiter. Facta est haec commutatio anno Domini 866, indict. 43, in loco nuncupato Perehantesusa in præsentia jam dicti episcopi et Rodolfi comitis.

CAP. XVI. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Chrestingum.*

Plurimorum sentiat industria fidelium, præsentium videlicet atque futarorum per relationem mei humillimi breviatoris qualiter reverendus Dei cultor Ambricho congruam commutationem cum quolibet campione nobili, nomine Chrestingo, peregit. Hic itaque robustus et ingenuus vir tradidit ad S. Emmeramnum martyrem Dei, in loco qui dicitur Cheleheim, de terra arabili jugera xxii, et de silva satis pulchram portionem. Ut plerisque arbitratur, ejusdem silvae sunt jugera xx, vel amplius. E contra vero venerabilis sanctæ sedis episcopus Ambricho una cum advocate suo Cundberto redonavit eidem prenotato nobili de rebus sancti Dei Emmerammi totidem jugera de arabili territorio aqualemque silvae portionem in loco Arnhelmasova nuncupato, uterque inter se utilitatem vel commoditatem locorum conquerere studentes, sicut et fecerunt. Quatenus firmior existat a posteriorique melius credatur haec complacitatio, placuit duas chartulas inde exhibere patrio tenore scriptas, ac testimonialium nomina innotare qui sunt Ascrib, Adalhun, Cota-perht, fraterque ejus Irimperht, Helfrih, Paldrub, Cundhart, Arperht, Strupo, Hiltiprant, Rafolt, Engilpero, Odalscalch, Odalhart, Reginger, Cundperht et Ribho frater ejus.

CAP. XVII. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Ogonem.*

Deo gratias quod valde utilis et nimium fructuosa olim inter homines inoleverat consuetudo et adhuc plerumque apud quosdam nobiles bene cauteque frequentatur commutandi videlicet quasdam res pro ambarum commoditate partium. Deinde complacuit fidelibus episcopi Ambrichonis ut illum instigarent ut fecisset unam commutationem cum fidele suo Ogone qui habuit bonas res, comparatas in proprietatem, bene pertinentes ad fiscos supradicti episcopi. Tunc Ogo constiebatur eo modo se fecisse, si bene restitueretur sibi. Et statim episcopus consuluit monachos atque canonicos, si voluntas illorum esset. Et illi dixerunt quod bene esset, si antea misisset suos fideles, et investigaret quae pars melior esset. Tunc jussit episcopus Egilperio praeposito, atque Avoni advocate, et Wolfshohu clero et Deotfrido vicario, ut perrexissent, et investigarent atque emensurarent subtiliter cum pertica. Placuit illis, et indicaverunt episcopo eo modo quo invenerunt de proprietate Ogonis de terra arabi et de silva jugera CLXXXVIII. Quod debuit episcopus e contra dare, fuerunt jugera CXXXIII. Tunc dixit episcopus ut meius fuisset, si interrogasset dominum suum regem, quomodo sua voluntas esset. Tunc dixit rex eo modo fieri sicut licentiam dedi, ut commutatio esset usque ad quinque holas. Haec dictio a rege dicta est in Ilibus Junii. Postea convocavit dominus episcopus Ambricho suos monachos, atque canonicos et alios fideles suos, et fecerunt commutationem illam. Tradidit itaque supradictus Ogo ad S. Emmeramnum in presentia servorum Dei et advocati ejusdem ecclesie nomine Avonis in loco qui dicitur Puohhusa casam cum curte, et de terra arabi jugera LXX, et de silva jugera X, et ad Punninchova jugera X, et de silva jugera XXXIX, et ad Munolfinga casam cum curte jugera XXX, et de silva jugera XX. E contra quoque Avo advocatus prefati episcopi tradidit jam dictio Ogoni de rebus S. Emmerammi in loco qui dicitur Matinga casam cum curte, et de terra arabi jugera CXXXIII. Isti sunt qui presentes tunc aderant de monachis : Egilperht, Faraman, Deotperht, Regisfrid, Adalgor et ceteri sere omnes. De canonicis Sandrat, Ermanolt, Erchanperht, Wolfshoh, Rodlt, Nihholf, etc. Postea episcopus et sui fideles precepserunt Avoni advocate et Ogoni ut perrexissent ad concilium comitum ad Eitaraha ibique testes tracti assent per aures. Hoc fuit in presentia Chuniperti comitis, et Cundopoldi comitis, et Rumoldi comitis. Isti testes sunt ibi tracti : Reginhoh, Pazrhl, Nihhart, Rodmunt, Liudhart, Eparhoh, Wihmunt, Arhart, Perabtholm, Pern, Erchanpold, Rodmar, Erchanfrid et ceteri.

CAP. XVIII. — *Commutatio inter Berehtgundam et Grimharium.*

Cunctorum industria fidelium agnoscat qualiter Berehtgund venerabilis matrona et Grimheri commutationem convenientem fecerunt. Tradidit itaque

A Grimharius ante nominatus nobilis ad S. Emmeramnum terrae arabis jugera XXX, et de pratis carrad. XIV in loco Stinpah nuncupato in manum Perehtgund atque advocati illius, nomine Lantberti. E contra vero illa Perehtgund ipseque advocatus Lantbertus, episcopo honorabili Ambrichone licentiam concedente, tradiderunt de rebus S. Emmerammi eidem nobili Grimhario ad Immiperc de terra arabi jugera XXX, et de pratis carrad. XII. Isti quoque ejusdem gestae rei testes existunt anibus tracti : Strachol, Hunolt, Deotolt, Sigimunt, Meiol, Hunger, Amalger, Oiperht, Reginhart, Deotcoz, Ermenperht, Ruodolf, Petilo, Hamadeo, Engilwart, Reginolt. Actum autem in Stinpah primo anno Karolomanni regis serenissimi

CAP. XIX. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Winichonem.*

Fructuosa valde, non solum honesta, sed nimium utilis consuetudo olim inter homines inoleverat commutandi videlicet pro commoditate utrarumque partium. Hac igitur ratione tradidit Winicho quidam nobilis ad S. Emmeramnum proprietatem suam quam habuit ad Puocha et ad Stupinga nihil extra dimittens. E contra vero cum licentia Ambrichonis venerabilis episcopi et consensu fratrum Isan advocatus episcopi praedicto Winichoni ex reliis S. Emmerammi tradidit, in loco qui dicitur Buohleh, domum cum curte et aedificiis, de terra arabi jugera LIII, de pratis carrad. XII in proprietatem possidentam, et quidquid exinde pars parti contulerat liberam in omnibus habeant potestatem sine alicuius contradictionis obstaculo. Et, ut firmius haec commutatio a posteris credatur, placuit testes adhibere quorum nomina sunt haec : Folcrat, Masso, Immo, Leitprant, Wiebold, Waninc, Jacob, Adalscalh, Pazrhl, Albrhl, Altmar, Truogilo, Adalunc, Rafolt, Gotsfort, Swapilo, Meginhart, Teorotnand.

CAP. XX. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Ellinpoldum.*

Fructuosa valde, et non solum honesta, verum etiam nimium utilis consuetudo olim inter homines inoleverat commutandi videlicet quasdam res pro ambarum utilitate partium. Hac siquidem ratione convenit inter venerabilem episcopum Ambrichonem et quendam nobilem Ellinpoldum ista commutatio. Tradidit itaque praefatus Ellinpoldus ad S. Emmeramnum in manum praedicti episcopi et advocati ejus Apponis de rebus proprietalis sue ad Perga aream unam et pratum unum ad molinam instituendam. E contra vero jam dictus advocatus cum licentia episcopi tradidit Ellinpoldo de rebus S. Emmerammi partem aroae ad Hedingah, id est, in longitudine perticas XII, in latitudine duas. Et ut haec commutatio firmior esset et a posteris melius crederetur, placuit duas chartas uno tenore conscriptas inde exhibere et testes adhibere quorum nomina hic sunt : Erchanperht, Grimperht, Amalperht, Petilo, Oimar, Erchanhart, Amalrib, etc.

CAP. XXI. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Reginpertum.*

Fructuosa valde jam olim inter homines et utilis nimium inoleverat consuetudo, scilicet ut res suas pro commoditate ambarum partium commutarent et utrinque, quod sibi contiguum esset, sunerent. Hac igitur considerata ratione nobilis quidem Reginpertus Ambrichonis venerabilis episcopi vasallus quasdam res quæ sibi ex conjugis suæ nomine Wicbirgæ, consortio in hæreditatem cesserunt, in provincia Baoariorum in pago Tonogewa, in villa Tuncilinga, id est, locum ædificii desertum, de terra arabili jugera xviii, prata ad carradas xv, de silva jugera c. vias, aquas, vel quidquid in illo loco visus est habere, tradidit a: i: sanctum Dei martyrem Emmerammum, supra dicto accipiente episcopo advocatoque suo Cundpero. Et e contra eisdem tradentibus accepit de sancti supra dicti martyris rebus locum quemdam qui dicitur Puoh, prope curtem quæ vulgari vocabulo vocatur Tan Monachorum, id est Ecclesiam, curtem cum pomerio, de terra arabili quæ ut dedit jugera xlviij, prata ad carradas xv, de silva jugera iii, et quidquid in eodem loco prius in beneficium visus est accepisse, ea videlicet ratione ut ipse et posteri ejus, vel cuicunque donare vulerit, hæreditario jure perpetualiter possideret. Denique, ut hæc insolubilior esset traditio, placuit ex utraque parte testibus. Norico more auribus tractis affirmari, quorunq; etiam nomina, ne quis error posteros invaderet, congruum duximus ascribi : Cundpertus, advocatus Ambrichonis episcopi, qui, ut supra dictum est, hanc traditionem pariter cum episcopo et accepit et fecit. Teste Helfrico, Durincho, Waltungo, Askarico, Rodhario, Deotmaro, Rihpaldo, Rihperto, Cundhardo. Et ut nullum omnino foret ab utrisque partibus impedimentum, placuit duas assignari chartulas. Quippe unam in bibliothecam sancti martyris reponi, alteram vero a Beginperto jam supra dicto teneri. Actum est autem presente episcopo jam sæpe nominato ceterisque quam plurimis anno Domini nostri Jesu Christi 879, inductione 12, regnantibus clarissimi regis Hludowici filiis Carlomanno, Hludowico, Carolo, anno 4.

CAP. XXII. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Eckihardum.*

Fructuosa valde, et non solum honesta, verum etiam nimium utilis consuetudo olim inter homines inoleverat commutandi videlicet quasdam res pro ambarum utilitate partium. Hac siquidem ratione convenit inter venerabilem episcopum Ambrichonem, et quemdam nobilem Eckihardum ista commutatio. Tradidit itaque praefatus Eckihardus ad S. Emmerammum in manum praedicti episcopi et advocati ejus Adalrici proprietatem suam quam habere visus est in loco qui dicitur Stargina, et servum unum. E contra vero jam dictus advocatus cum licentia episcopi tradidit ad Ewistun jam dicto Eckihardo de rebus S. Emmerammi de terra arabili

æquali mensura et de pratis carradas iii. Et, ut nœ commutatio firmior esset et a posteris melius credetur, placuit duas chartas uno tenore conscriptas inde exhibere, et testes ashibere, quorum nomina sunt hæc : Rihhart, Sigiperht, Hehnperht, Engelperht, Marcholt, Eparhart, Kepahart, Erchanpold et cæteri quanplurimi.

CAP. XXIII. — *Complacitatio inter Ambrichonem episcopum et Gundbatonem diaconum.*

Comperiat, imo etiam liquido pluriuum industria fidelium quorunq; auribus per præsentem chartulam subsequens traditio et complacitatio manifestetur, qualiter diaconus quidam venerabilis, nomine Cundbato, pro remedio animæ suæ cogitavit.

B Speravit namque, quod et omnino credendum est, si de rebus terrenis sauctas Dei ecclesias ditaret, ut inde sibi corporalis cura ac animæ salus æterna amplificaretur. Quapropter ergo divino cogitatu instantius tradidit proprietatem suam, quam habuit ad Quartinaha juxta Bilisaseo, ad sanctum Dei martyrem Emmerammum, domino suo Arnolfo filio regali permittente a quo eam in possessionem accepit. Tradita est autem prædicta proprietas ab eodem venerabili Cundbatone pro domino suo Arnolfo et pro se in ipsam aram S. Emmerammi in manum videlicet Ambrichonis reverentissimi præsulis et advocati ejus Gundberti ; id est, ecclesiam S. Joannis evangelistæ cum omnibus pertinentiis et adjacentiis suis, cum curte et parochia, et cum omnibus illuc concessis, mancipiis, agris, cultis et incultis, pratis, pascuis, silvis, decimis, aquis aquarumque decursibus locis illis traditis, id est, ad fluvium Salam quod Fropert jam olim in beneficium habuit et ad Velih, ceterisque omnibus mobilibus et immobilibus. E contra vero præfatus Gundpertus advocatus consentiente domino suo episcopo tradidit de rebus S. Emmerammi ante nominato Gundbatoni venerabili diacono quod Chezil Dux jam quandam pro remedio animæ suæ ad prædictum sanctum condonavit juxta amne qui dicitur Raba; ea scilicet ratione, quatenus idem Gundbato-ambas res illas firmiter atque utiliter possideat usque ad obitum suum. Post vero integriter cuncta ad sæpe jam dictum Dei sanctum redigantur et restituantur. Et ut hæc auctoritas traditionis firmior habeatur, subnotati testes per aures trahuntur : Polo, Jacob, Reginhoh, Solomon, Eckirih, Adamar, Avo, Fastmot, Gotaperht, Irmpert, Heripold, Unlaz, Dernhart, Herrant, Engilscath, Erchanperht, Reginhart, Strupo, Hungis, Ambricho, Liutperht, Sigihart, Vicker, Patto. Item Avo, Switker, Gammo, Adalrib, Salacho. Insuper etiam juxta ipsam Aram prædicti sancti ille episcopus eidem Gundbatoni licentiam concessit, ut mancipia S. Emmerammi quæ ultra Rabam fuga sunt inquirat, et capiat et in easdem res ecclesiae constituat, ut post obitum suum, sicut supra diximus, cuncta emeliorata ad sanctum Dei martyrem Emmerammum revertantur.

CAP. XXIV. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Ernustum.*

Concambium inter Ambrichonem episcopum et Ernustum quendam venerabilem virum. Dedit igitur Ambrieho ep. de rebus sanctæ Ecclesiæ jugera xxvi in loco qui dicitur Gundpatinga. Et e contra dedit Ernustus de rebus proprietatis suæ jugera xxviii in loco qui dicitur Preitpruanin, ea videlicet ratione, ut si quis successor jam memorati episcopi hoc concambium mutare conaverit, tunc potestatem habeat Eruost res suas convertere quoconque voluerit. Et hæc nomina circumstantia, atque audiendum : Erchenmar, Willihelm, Wichart, Anthelm, Eigel, Reginhart, Herilung, Anzo, Gundpold, Gerolt, Drudolt, Martnid, Helfsrib, Eckirih, Weladeo, Ato, Ermanot, Rodeog, Merimuz, etc.

CAP. XXV. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Richelimum.*

Fructuosa valde, et non solum honesta, verum etiam nimium utilis consuetudo olim inter homines inoleverat commutandi videlicet quasdam res pre ambarum utilitate partium. Haec siquidem ratione convenit inter venerabilem episcopum Ambrichonem, et quemdam Dominicalem servum Rihhelimum ista commutatio. Tradidit itaque prefatus Rihhelimus in manum supradicti episcopi et advocati ejus Hahardi de rebus proprietatis uxoris sue pratum unum habens jugera xii, et de arabili terra jugera viii que sunt sita juxta cellulam que dicitur Dehtapeta. E contra etiam jam dictus advocatus cum licentia episcopi tradidit jam sepe dicto Rihhelmo de rebus sancti Petri de arabili terra jugera xx que sunt sita prope villam que dicitur Winzara. Et ut hæc commutatio firmior esset et a posteris melius crederetur, placuit duas chartas uno tenore conscriptas inde exhibere et testes adhibere quorum nomina sunt hæc : Kaganhart, Ciliman, Pezo, item Ciliman, Odalperht, Engici, Eiorib, Plidker, Salacho, Alpgoz, Amatheri, Sono, etc.

CAP. XXVI. — *Traditio Avalunæ.*

In Dei nomine tradidit Avaluna ad S. Emmeramnum mancipia x quorum nomina sunt : Leva, Kerhart, Paldrib, Folerat, Willirib, Deotperht, Willipure, Reginpold, Cotaperht, Kisalfrid. E contra vero Immo advocatus et Ogo tradiderunt de rebus S. Emmerammi prædictæ Avalunæ in proprietatem mancipia v, id est : Unroh, Helidolf, Snelhart, Hitto, Egilwih. Hi sunt testes : Ogo, Masso, Epuco, item Epuco, Wago, Isanpero, Adalperht, Rodolt. Actum est ad Potinreinna.

CAP. XXVII. — *Traditio Ratharii cujusdam Romani.*

In nomine summi Dei notum sit omnibus Christianæ religionis hominibus, talem scilicet causam scire volentibus, quod ego Ratheri pro futura mercede cogitans ac servitii mihimet placiti memor, propriam ancillulam meis videlicet laboribus acquisitam, nomine Ellinpurgam ad altare Dei, quod

A constat dicatum in honore S. martyris Einmerammi tradidi propriamque post obitum menm illi loco dicavi. Quippe ea ratione, ut inde patrocinium ac defensionem speraret, atque per singulos annos nihil plus quam quatuor denarios persolveret, reliquum quoque vitæ hujus tempus proprio dispensaret arbitrio. Denique tres filios meos, quos mihi supra nominata genuit mulier, nomine Alawinum, Johannem, Bernhardum, liberos atque ab omni servitutis humanæ vinculo securos reliqui. Fratribus quoque meis presentibus, nomine Allino et Alawino, et in ultraque re, id est femineæ liborumque libenti animo consentientibus. Actum autem hoc coram civibus urbis regiae Ratisponensis quorum nomina cernuntur in subjecto : Lantolt subviciarius civitatis, Adalpero exactor telonei, Odalman, Egikof, Ratker, Wolfrid, Ratcoz, Huntolf, Otwin, Welo, Wachilo, Adalrat, Enoi.

CAP. XXVIII. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Rihcowonem.*

Fructuosa valde et nimium utilis consuetudo olim inter homines inoleverat commutandi videlicet quasdam res pre ambarum commoditate partium. Hoc quoque quidam nobilis, nomine Rihcowo, non prætermisit, sed etiam tradidit ad S. Emmeramnum proprietatem suam quam habuit in illa marca ad Menzinph in manum Ambrichonis venerabilis episcopi et advocati ejus Garabarii. E contra vero idem advocatus cum licentia episcopi tradidit prædicto Rihcowoni de rebus S. Emmerammi ad Talamazinga terræ arabilis jugera viii, et nemusculum unum. Iste autem sunt testes concambii hujus : Unlaz, Erchanfrid, Askarib, Deotmar, Helfsrib, Sigifrid, Tinto et cæteri.

CAP. XXIX. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Engilmarum et fratres ejus.*

Nonnullorum comperiat industria fidelium quocumque auribus hujus chartubus injuncta fuerit notitia qualiter Ambrieho reverentissimus præsul, et quidam vir nobilis, nomine Engilmarus, germanique ejus, Mezi videlicet atque Vitalis pro ultramque utilitate partium communionem perfecere præsentem. Tradidit namque prædictus puer Engilmarus cum fratribus suorum consensu ad S. Petrum sanctumque Dei martyrem Emmeramnum tam proprietatem quam habuit ad Menzinph, nibil extra dimittens nisi tribus carris ligna sumenda ac pastum porcis xl. Cætera vere omnia sine ulla contradictione ad prædictos sanctos contradidit in manum Ambrichonis vener. ep. et advocati ejus Gundberti; id est, casam cum curte, marcam silvæ bonam, terræ arabilis jugera xliii, pratorum carradas xxx et serum unum, nomine Othelnum. E contra autem præfatus magni meriti episcopus et advocatus suus Gundbertus tradiderunt eisdem viris nobilibus de rebus S. Emmerammi ad Sallahopit casam cum curte, ecclesiam et quidquid in ea fuit. Terræ arabilis jugera xlvi, pratorum carradas xxx, silvæ

lucos n^o et servum unum, nomine Egliwolum. Sunt etiam testes hujus commutationis auribus tracti: Ogo, Adolf, Avo, Strupo, Siazo, Helfrih, Hartwie, Truhthad, Hawart, Unlaz, Chestinc, Engilperht. Actum coram Engildeone comite et Engilmaro abbat^e, regnante Karolo imperatore.

CAP. XXX. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Salamannum.

Fructuosa valde et mirabiliter utilis olim inter homines inoleverat consuetudo commutandi videlicet quasdam res pro ambarum opportunitate partium. Item quoque Salomanno eisdam nobili viro imitandum complacuit suam fidelerit praecogitando commoditatem. Tradidit namque paulo superius nominatus nobilis ad S. Dei martyrem Emmeramnum proprietatem uxoris sue Adalburne, consentiente illa, qualem ad Menzphā hereditario jure habere visus est, in manum Ambrichonis ven. ep. et advocati ejus Helfrici. Hoc est, in territorio culto et inculto, silva ejusque termino, pratis, aquis et earenis decursibus, necnon et omnia quae ibidem habuit ex integrō ad predictum sanctum tradidit atque transfudit. E contra vero praeſul et predilectus advocatus de rebus S. Emmerammi tradiderrunt eidem nobili territorium ad Reitinhob quod Otmar iam quondam tradidit ad sanctum jam sape dictum. Testes autem hujus commutationis sunt hi: Avo, Strupo, Rupo, Ogo, Hahart, Polo, Unlaz, Hiltipero, Hatto et ceteri.

CAP. XXXI. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Rathardum et fratrem ejus.

Igitur fructuosa valde et plurimis consuetudo utilis jam olim inter homines inolescere coepit commutandi scilicet quasdam res propter ambarum commoditatem partium, quod et nunc magis magisque, maxime autem apud nobiles frequentatur. Hoc ergo quidam generosi viri, uterini videlicet fratres, vocabulis nuncupati Cundbart et Rathart, ob suam utilitatem præterire noluerunt. Nam hi præfati viri tradiderunt ad S. martyrem Emmeramnum in manum Ambrichonis vener. ep. illiusque advocati nomine Gundberti in loco Atinga nuncupato curtes duas cum totidem domibus, terræ arabilis jugera LXX et noval. jugera X, de pratis ad carradas XXV, de silva bene provisa jugera XX, et molinam unam. E contra vero prænotatus cultor venerabilis et advocatus ejus de rebus B. martyris Dei Emmeramni tradiderunt illis nobilibus, quippe ad Totinaccharon Cundhardo casam cum curte, de rure jugera LII, de pratis carrad. I, et Rathardo casam cum curte, territorii jugera XLII, pratorum ad carrad. XII, de silva jugera III, in loco qui Vekkinga vocatur. Et, ut hoc stabile permaneat in futuro a posterisque melius credatur, placuit duas chartulas pari tenore scribere.

CAP. XXXII. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Altoldum diaconum.

Nonnullorum comperiat industria fidelium quo-

A rumenque auribus hujus chartulæ inseratur notitia. Tradidit igitur diaconus quidam venerabilis, nomine Altoltus, ad sanctum Dei martyrem Emmeramnum talem proprietatem qualem habuit ad Atinga in manu videlicet Ambrichonis ven. ep. ejusque advocati Wicramini, id est terræ arabilis et pratorum jugera XXX, et fraticles ad extirpandas jug. XV et eo amplius. E contra vero predilectus advocatus, nomine Wieramnum, tradidit de rebus S. Emmerammi cum licentia domini episcopi eidem venerabili diacono terre arabilis jugera XXX, ac silvæ jugera VI, et pratorum carradas IV et aream I. Et hoc est juxta lacum qui dicitur Munituna, quatenus præfatus sanctos suarumque rerum provisor illud possident ad Atinga, et ille placita prestantia diaconus illud B firmiter obtineat ad Munituna. Et, ut hæc commutatio ita firma persistat, placuit duas chartulas parti tenore conscriptas exhiberi cum testibus subnominalis, id est Polo, Adolf, Avo, Strupo, Karaheri, Cotaperht, Helfrih, Liuthart, Waltunc, Erchanperht, Hungis, Adalhun. Actum autem ad Rockinga, presente Engilmaro, et Hittone abbatibus, ac Sandrato, archipresbytero atque Reginone diacono.

CAP. XXXIII. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Lantpertum.

Nonnullorum noverit industria fidelium qualiter reverendus Dei cultor Ambricho concambium cum quodam manumisso, nomine Lantperio, peregit. Ille namque vir nuper ante nominatus tradidit ad S. Petrum sanctumque Dei martyrem Emmeramnum proprietatis suæ de terra arabi jugera CL in manum Ambrichonis ven. ep. et advocati ejus Helfrici, et hoc jacet juxta castellum Erilinga nuncupatum. E contra vero predilectus advocatus cum consensu episcopi tradidit eidem Lantperio de rebus sanctorum, quos prænotavi, terræ arabilis jugera CXXXIII in loco Eidrateshusa nuncupato. Et ut hæc commutatio srimior habeatur, plaeuit duas chartulas uno tenore conscriptas exhibere.

CAP. XXXIV. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Adolsum.

Per compendiosum hujus chartulæ narratum cuiuspiam affectum commutationis pandere conabor omni aurem accommodare volenti. Tradidit ergo vir quidam nobilis, nomine Adolf, ad S. Petrum sanctumque Dei martyrem Emmeramnum in manum Ambrichonis vener. ep. et advocatorum ejus, Helfrici videlicet atque Gundberti, proprietatem suam quam habuit ad Husun, id est terræ arabilis jugera LXIII, easam cum curte, horreum quoque, atque pomarium, pratorum carradas IX, silvæ jugera XXV. Necnon etiam omnia quae sua sunt eidem loco appendentia ad predictos sanctos contradidit atque transfudit. E contra vero Helfricus et Gundbertus eum consensu episcopi tradiderunt predicto nobili Adolfo de rebus sanctorum in loco Altaha nuncupato casam cum curte, horreum, pomerium, terræ arabilis et pratorum jugera LX, et terminum in silvam.

copiosum. Iujus autem traditionis testes sunt Polo, Avo, Strupo, Heidsfolc, Gataperht, Irmpelht, Perehtrib, Isanperht, Sindperht, Adalhun, Hiltiprant, Patarib, Ipuhe.

CAP. XXXV. — Commutatio inter Ambric ionem episcopum et Polonem.

Multorum agnoscat industria fidelium qualiter quidam servi quarumlibet suarum rerum, dominis scilicet magistrisque suis non contradicentibus, commutationem peregerunt. Dedit ergo Polo vicarius regis dimidiata bobana Cotabaldi filii Kaganharli ad Chuningsdorf, et aream i et pomerium i servo S. Petri, nomine Rinconi, in manum ven. ep. Ambrichonis, atque advocati illius Helfrici. E contra vero advocatus Polo ante nominatus presente episcopo dedit bobana unam aequaliunque unam Binconis servi S. Petri Cotabaldo famulo regis in manum Polonis in villa quæ vocatur Tanhusa. Hæc ergo commutatio facta est Ambrichone episcopo permittente et Polone in domo episcopi inter Erilapah et Menzinpah constructa.

CAP. XXXVI. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Posonem.

Olim igitur utilis et fructuosa inter homines consuetudo subolescere coepit, commutandi videlicet quasdam res pro ambarum commoditate partium, quod et moderni siquidem plerumque peragere conuentur crebrius ac crebrius commutantes vestigia imitando antecedentium patrum. Id etiam quidam nobilis vir, nomine Poso prætermittere noluit, sed propter utilitatem suam tradere studuit ad sanctum Dei martyrem Emmerammum quamdam partem proprietatis suæ, quod et perficiebat. Hoc est, ad Perga et Hasalpah inter agros cultos et incultos, pratorumque terminos jugera cxviii in manum quoque venerabilis Dei cultoris Ambrichonis ep. et advocati ejus Adalhuni. E contra vero idem venerabilis præsul suusque advoeatus de rebus S. Emmerammi ad Hedinpah et Tecchinpah tradiderunt præfato nobili aequali partem agrorum atque pratorum. Et ut firmius in futuro permaneat traxerunt testes quorum nomina sunt: Ogo, Adolf, Sindperht, Tevit, Grimperht, Embricho, Engilmari, Otachar, Ribker, Helfrich, Albrich, Gammo, Petilo, Unlaz, Cotahelm, item Embricho.

CAP. XXXVII. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Hahardum.

Nonnullorum cognoscat industria fidelium, quorumcuque auribus hujus chartulæ injungature effectio, quam utiliter ac honeste commutatio subsequens perficeretur. Karolus igitur imperator licentiam donavit cuidam nobili, Hahardo nomine, quamdan commutationem beneficij sui agere, missosque prudentes direxit eam valde caute perficere, Willihelmum videlicet atque Sindbertum, necnon et Hadamarum. Tunc quippe præfatus nobilis tradidit ad S. Emmerammum cum consensu domini sui Cæsaris in manum Ambrichonis vener. ep. et vicarii sui Ogō-

A nis de terra arabili et de pratis jugera cxx, justa fluent. Fattare in loco Bozilinga nuncupato. E centro vero præsul venerandus et vicarius suus dederunt eidem nobili, de rebus S. Emmerammi, terre arabilis jugera lxx et silvæ lx in loco qui dicitur Hiltichova, juxta Isuram fluvium. Et ut hæc commutatio firma ac inconculsa habeatur, placuit duas chartulas pari tenore conscriptas utrinque continuere.

CAP. XXXVIII. — Traditio Hiltigarde ad Mencinpak.

Noverit plurimorum capacitas fidelium per chartulæ hujus notitiam qualiter Hiltigart divino compuncta instinetu pro se suorumque parentum remedio res suas tradendo operata est. Talem itaque proprietatem qualem habuit ad Menzinpah, eadem Hiltigart tradidit ad S. Emmerammum in manum Ambrichonis ven. ep. ejusque advocati, nomine Helfrici, hoc est, territorium arabile et inarabile, prata, aquas, aquarumve decursus, terminum silvæ, necnon omnia quæ ibidem habuit, ad prædictum sanctum contradidit, nihil quippe prætermittens, nisi tantum in termino ejusdem silvæ ligni incisionem ad unum earrum. Hoc autem testificantur Berchtoz, Ogo, Avo, Strupo, Rodinunt, Liutperht, Erchanperht, Rupo, Avo, Hiltipero, Ambricho, Adalpold, Walah, Gammo, Eparhart.

CAP. XXXIX. — Traditio Engilberti atque Cundperi diaconi.

Commemoratio traditionis Engilberti atque Cundperi diaconi ac nepotis sui. Tradidit igitur Engilbertus atque Cundpertus nepos ejus in pago Rotagewæ in villa nuncupata Skesowa ad monasterium Maninseum ad sanctum Dei archangelum Michaelem quidquid ibidem in illa villa habere visus est, casam cum curte, reliquisque adiunctis, terris, pratis, pomerio, vivariis, pascuis, silvis, mancipia vi quorum nomina hæc sunt: Rodker, Lantker, Paldmunt, Reginpure, Rihdrud, Rihger. Omnia hæc supradicta ex integræ firma ratione nullo contradicente supradicti Engilbertus scilioct atque Cundpertus tradiderunt; illo tamen tenore, ut hoc beneficium in villa nominata Ezinpah et etiam ipsam supradictam traditionem Skesowa, quandiu ambo vixissent, proprio jure possiderent. Isti sunt testes per aures tracti: Kerolt Dcomes, Kerolt filius ejus, Ratolf vicarius, Antrib vicarius, Pazrib; Cundperht, item Antrib, Isanperht, Meginpold, Gerhart, Hotto, Kerboh, Ato, Adalhoh, Erchanfrid, Lantperht, Ratolt, Saxo, Wifrib, Avo, Samuel, Nothart, Cundhart, Wirunt, Otachar, Reginperht, Isanger, Cuniperht, Rato, Engilscalb, Otker, Cozolt, Otperht, Gisalmunt, Mahtberi, Cundpold et ceteri. Fidejussores Pazrib, et Cundperht ex utraque parte. Erchanfridus episcopus et advocatus ejus Cundpertus acceperunt illam traditionem, et concesserunt supradictum beneficium prædictis diaconibus Engilberto atque Cundberto cum consensu monachorum. Actum ad Rota in ecclesia anno Dominicæ Incarnationis 852.

CAP. XL. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Morenzonem.* A CAP. XLIII. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Oimaram.*

Fructuosa valde et honesta consuetudo olim inter homines inoleverat communandi videlicet quasdam res pro ambarum utilitate partium. Ea igitur ratione tradidit Morenzo cum licentia venerabilis episcopi Ambrichonis de rebus S. Emmerammi ad Oununtingon jugera viii cuidam viro nobili Wolframmo in proprietatem. E contra vero praedictus Wolframmus tradidit ad S. Emmerammum de rebus proprietatis suae jugera viii ad Scussinchofun. Et ut haec commutatio firmior esset et a posteris melius erederetur, placuit duas chartas uno tenore inde haberi conscriptas, unam ad sanctum Dei, et aliam viro praedicto.

CAP. XLI. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Ekkiricu.*

Usus jam olim apud veteres nimium fructuosus pollere coepit communandi videlicet quasdam res pro ambarum utilitate partium possessiones. Proinde quoque modernis temporibus hoc inantea fieri in ecclesiasticis frequentissime facultatibus regum sancxit auctoritas, idque usque ad quinque hobarum numerum constare permisit. Ex hac igitur imitatione quidam nobilis Ekkiricus nomine inductus tradidit ad sanctum Dei martyrem Emmerammum proprietatem suam, quam habuit ad Homeres, in manum Ambrichonis ven. ep. et advocati ejus Reginhobi, id est, casam cum curte, terrae arabilis jugera xlvi, pratorum carradas xxvi, silvam copiosam, molam unam, aquas, aquarumque decursus, una cum omnibus ad eundem locum accendentibus ad praedictum sanctum contradidit atque transfludit. E contra vero ante nominatus advecatus cum episcopi consensu tradidit Ekkirico de rebus S. Emmerammi ad Espilipah casam cum curte, ac totidem jugera agrorum et pratorum in perpetuo habendum simul cum omnibus illuc pertinetibus. Sunt quidem testes per aures tracti ejusdem vicissitudinis Ogo, Willibehm, Oto, Melsrib, Adalperht, Sigiperht, Helinger, Gammo, Erchanpold, Pern, Gembunt, Rafolt, Nidhart et ceteri.

CAP. XLII. — *Traditio Engilmari presbyteri.*

Notum sit omnibus fidelibus sanctae Dei Ecclesiae, praesentibus scilicet et futuris, quod quidam presbyter, nomine Engilmarus tradidit mancipia viii ad S. Petrum, quorum nomina sunt haec : Zeiza, Sigipirc, Wolfo, Asflat, Toto, Nordker, Rodmunt, et conciliavit ut Zeiza scoparet tantum ecclesiam S. Petri, et illi serviret quod potuisset; Asflat autem serviret Wolsoni clero et fratri suo ad dies vite sue, et post obitum ejus ad eamdem traditionem constaret. Hanc traditionem exceptit Salomon vassus Ambrichonis ven. ep. Et isti sunt testes per aures tracti :

Multum namque utilis et nimum commoda consuetudo jam olim inter homines inoleverat quod, nec suas inter se pro aptis finibus locorum commutare coeperunt. Pro eadem utilitate ambarum partium convenit inter vener. ep. Ambrichonem et quendam virum nobilem, Oimaram nomine, ut aliquam rerum suarum inter se commutationem facerent, quod et ita fecerunt. Tradidit igitur praedictus Ottmar ad S. Emmerammum de rebus proprietatis suae aream unam, et de terra arabili jugera ix in loco nuncupato Ipah. Et e contra dedit venerandus praefatus episcopus de rebus S. Emmerammi in eodem loco Ipah in proprietatem habendau ipsi Ottmaro de terra Arabili jugera x. Isti sunt testes utriusque traditionis : Ogo, Pirihtilo, Walah, Terpitou, Jacob, Erchanfrid, Willibehm, Willipold, Parto, Meiol, Ekkirih, Adalger, Ludo, Wago, Isanpero, Reginhart Amalker. Anno Domini 865.

CAP. XLIV. — *Traditio Oiberti Castaldi.*

Breve commemoratorium de rebus Oiberti Castaldi de Longobardia, quas dedit ad S. Emmerammum, quae sunt in Statuaras. Inprimis casas duas cum introitu suo et hortum, olivas x, de prato partes tres, vineae perticas duas, de terra aratoria perticas vi. Et de ipsis rebus fuit investitus in praesentia Plagiverti, ex Ratberti, et Batruini de Banilo, et Gunduini, et Gumarii de ipso loco, et alii homines fuerunt ibi de Romania, Florinus, et Manulfus, et Valerius, et ipsas res pro anima Oiberti Castaldi in casa S. Emmerammi accepit Liutpold presbyter et Heimo laicus de Ergoltespach.

CAP. XLV. — *Traditio Einhardi presbyteri et Erhardi.*

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Cogitando cogitavimus ego Einhardus presbyter et Erhardus de futura beatitudine et illorum retributione qui vitam meruerunt habere aeternam. Ideoque tradidimus proprias res nostras quas habere visi sumus in vico nuncupante Wolfinuntingas ad monasterium Adlwini episcopi quod situm est juxta fluentia, quae vocatur Rehtratanze ad sanctum Salvatorem pro remedio animarum nostrarum, vel parentum nostrorum, ecclesiam cum edificiis, terris, silvis, campis, pratis, molendinis, pascuis, aquis, aquarumque decursibus, mobilibus et immobilibus, casas vel securias, et haec firmata esse volumus perpetualiter. Postmodum venerunt Adalwinus episcopus cum multis nobilibus viris in ipso vico qui vocatur Wolfinuntingas, et tunc in praesentia eorum Einhardus et Erhardus et uxor ejus Willipure traditionem fecerunt coram ipsis cum ecclesia, edificiis, terris, silvis, campis, pratis, molendinis, pascuis, aquis, aquarumque decursibus, mobilibus et immobilibus, casas

ptis locis quæ dicuntur Turufeld et Altstat. Et Willipurc tradidit mancipia quatuor. Et convenit nos, ut Pernhardus filius Erbardi habeat ibidem suo pecori pascua et de silva utilitatem ad suum usum, in ea vero ratione ut, quandiu vixissent, in eorum sit potestate. Post vero discessum eorum redeat, sicut superiorius in traditione continetur, ad monasterium S. Salvatoris quod Adalwinus episcopus gubernare visus est, ad utilitatem servorum Dei qui in eodem loco Deo servire noscuntur. Si quis vero, quod fieri non credimus, aut nos ipsi, aut aliquis de heredibus nostris, aut ulla opposita persona, quod futurum esse non credimus, contra hanc chartulam traditionis iniure tentaverit, non valeat vindicare, sed ista charta a die praesenti et deinceps firma omni tempore et inviolata maneat stipulatione subnixa. Hæc autem traditio facta est in presencia Adalwini episcopi et aliorum nobilium, quorum nomina hæc sunt : Hadager, Wicterb, Sigihart, Adalperht, Wicco, Grimuni, Meiol, Waldperht, Erchanloh, Iluswart, etc.

CAP. XLVI. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Arnmodum.

Comperiat multorum industria virorum qualiter venerabilis Dei cultor Ambricho episcopus ac quidam nobilis Arnnodus in invicem commutarunt res suas ob ambarum utilitatem portionum. Tradidit itaque præfatus vir nobilis ad S. Dei martyrem Einmeramnum proprietatis sue partem unam. Hoc sunt terræ arabilis jugera xii in loco qui dicitur Lipolsinga, in manum quoque Ambrichonis venerabilis episcopi et advocati ejus Atonis. E contra vero bis præscriptus præsul cum advocate suo tradidit eidem nobili de rebus S. Emmerammi in eodem loco totidem jugera de terra cu.ta. Et ut hoc inconvolsum permaneat, placuit etiam duas chartulas exhibere uno tenore conscriptas.

CAP. XLVII. — Complacitatio quam Thevit et Erhilt uxor ejus fecerunt.

Commemoratorium renovationis illius traditionis, quam Thevit quidam nobilis et Erhilt uxor ejus jam pridem ad sanctum Emmeramnum perfecerunt. Venit namque Ambricho venerabilis episcopus in ecclesiam S. Emmerammi, et Pernhardus et alii multi ejusdem provinciae nobiles viri. Tunc prædictus Thevit accessit ad aram S. Emmerammi et renovavit traditionem suam antiquam, tradendo videlicet talem proprietatem ut habuit ad Hornpah, et iv mancipia quorum nomina sunt : Hucinor, Gamanhilt, Deofrid, Walhilt. Nihil de omnibus extra dimittens quæ in hoc loco Hornpah habere visus est. Ea tamen ratione ; ut sua beneficia omnia in proprietatem haberet usque ad finem vite sue, et Erhilt, si diutius viveret, in proprietatem possideret; post amborum namque obitum omnia prædicta emeliorata cum acquisitione illorum sine ullius contradictione ad sanctum Dei constarent jure perenni. Hanc renovationem et vestitaram accepit prædictus venerandus episcopus et Helsricus advocatus ejus. Erlapoldus sive

A jussor et testis erat; et alii vero multi testes : Pernhart, Ogo, Reginperht, Isanperht, Terpaton, Walto, Sexo, Uzant, Riholf, Durinchart, Hiltrib, Erchanfrid, Pazrib, Sigivuns, Salomon, Sigihart, Folcrat, Dancholf, Lintperht, Lantperht. Acta sunt hæc anno Incarnationis Domini 868.

CAP. XLVIII. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Gerpertum.

Valde venusta et utilis nimium jam olim inter homines inolevit consuetudo ut res suas sub reconciliatione commutarent. Quapropter convenit inter venerandum episcopum Ambrichonem et Kerpertum vassum suum, ut et ipsi inter se pro utilitate ambarum partium in rebus suis commutationem facerent. Tradidit igitur prædictus Gerpertus quidquid habere visus est proprietatis in villa, quæ dicitur Sempinchova, necnon et in villa quæ vocatur Altaha; id est, servos ii quorum nomina : Frunolt et Walger, et terram, prataque, et omnia, ut supra scriptum est, quæ in his duobus locis visus est habere, sancto Emmerammo tradidit in manus episcopi et advocati sui Wicrammi, et de terra arabili jugera xx et de pratibus carradas xxx; plus tradidit Gerpertus quam accepisset. E contra tradiderunt episcopus et advocatus ejus Wicrammus ipsi Gerperio in proprietatem jure perenni quidquid sanctus Emmeramnum visus est habere in villa quæ vocatur Pilinga, et servos ii, Lupum et Winimaram. Et isti sunt testes utriusque traditionis : Lantpero, Uzant, Engilscal, Adalperht, Lanperht, Liuthart, Fastmot, Otker, Horsmot, Helsant.

CAP. XLIX. — Commutatio inter Ambrichonem et Witoldum.

Noverit hujus chartulæ relationem plurimorum industria fidelium qualiter quarumlibet rerum commutatio ambarum ob utilitatem partium peracta sit. Tradidit itaque Witoldus quidam nobilis ad S. Emmeramnum jugera iv in manum Ambrichonis venerab. ep. et advocati sui Rodkarii, juxta Filsea quoque in loco qui dicitur Niwinkusa. E contra vero in eodem termino, piissimo rege Karolomanno permittente, tradidit prædictus advocatus eidem nobili de rebus sancti Dei martyris Emmerammi, consentiente Episcopo, jugera iii. Actum est ergo ad locum Chirichun in presencia Geionis atque Rumoldi comitum, astantibus primatibus pagi illius. Et isti sunt testes qui hoc testificant per aures tracti : Milo, Perebtheri, Perehicoz, Osso, Rodolf, Lantperht, Egilpern, Hadager, Pero. Placuit etiam duas chartulas de hoc exhibere uno tenore scriptas, quatenus melius credatur.

CAP. L. — Traditione Chocilonis comitis.

In nomine Domini nostri Iesu Christi. Notum igitur fieri volumus cunctis Christianis fidelibus et infidelibus, præsentibus sc. et absentibus, necnon et futuris, quod ego Chozil humillimus comes de hereditate mea tradi ad S. Emmeramnum in proprietatem ad Stromogin quantum Gundpoldus habuit in

proprietatem et in beneficium in villa nuncupante Reginwartesdorf, et in Rosdorf, cum terra, aratura, vineis, atque pratis, pascuis, aquis, aquarumque de- cursibus, motendinis, et in omnibus marchis. In nomine Domini. Amen. Hi sunt testes : Ratpol comes, Gundram comes, Gundbold comes, Huogo, Hunolf, Engideo, Gundbold, Puoso, Cotabelm.

CAP. LI. — *Communatatio inter Ambrichonem episcopum et Alawicum presbyterum.*

Fructuosa et honesta ac nimium utilis consuetudo jam inter homines inoleverat commutandi videlicet quasdam res pro ambarum commoditate partium. Ex hac igitur consuetudine quidam vir nobilis, nomine Alawih quoque presbyter provocatus, tradidit a S. Emmerammum una cum advocate suo Gundalberto in manum Ambrichonis reverentissimi praesulis et advocate ejus Adalrici talem proprietatem quam habuit ad Ottarpah quam ei Hludowicus piissimus rex praecepio auctoritatis sua condonare dignatus est in perpetuam possessionem. E contra vero Adalricus cum consensu domini sui episcopi tradidit de rebus S. Emmerammi eidem Alawico illum Ecclesiam ad Holzhusa cum territorio appendente in proprium firmiter habendum, quod Popo presbyter jam quondam in beneficio habuit. Hujus vero rei testes sunt : Polo, Ogo, Deotbold, Jacob, Wago, Reginhoh, Odalperht, Gozperht, Uhlaz, Eparhart, Sigifrid, Adalperht, Gammo, Job, Ambricho, Alrib. Vestidores autem Adalricus advocate episcopi, atque Gundalbertus advocate Alawici presbyteri.

CAP. LII. — *Communatatio inter Ambrichonem episcopum et Rodoldum*

In nomine summi et aeterni Dei. Convenit inter venerab. virum Ambrichonem ep. et quemadom hominem, cuius nomen Rodolt, de commutabilitate aliquarum rerum, quod et ita fecerunt. Tradidit praefatus vir Rodolt ad sanctum Emmerammum martyrem Christi unum servum, nomine Arndeodem, et de terra arabili jugera xv in loco qui dicitur ad Prunnon. E contra predictus Ambricho, venerandus episcopus et advocate ejus, nomine Rodker, cum consensu monachorum et totius familie tradiderunt ipsi Rodolto in proprietatem unam ancillam, nomine Anstrat, et de terra arabili jugera xv, in ipso loco qui vocatur ad Prunnon, ac perpetua stabilitate firmavit.

CAP. LIII. — *Communatatio inter Ambrich. episcopum et Truhthardum.*

Utilis et nimium fructuosa consuetudo olim inter homines inoleverat, et adhuc plerunque apud quosdam nobiles bene cautesue frequentatur. commun-

A advocati ejus Avonis agros iii in loco qui dicitur Sallobopit. E contra quoque Avo advocate prefati episcopi tradidit in eodem loco de rebus S. Emmerammi jam dicto Truhthardo agrum unum.

CAP. LIV. — *Communatatio inter eosdem.*

Noitia qualiter dominus Ambricho ep. et Truhthad advocate Waltratæ commutationem pro communitate amborum fecerunt. Dedit supra dictus ep. ancillam, que vocatur Deotmot in proprietatem Waltratæ. Et e contra tradidit advocate ejus in manum episcopi et advocate sui Helfrici alteram ancillam, nomine Deotpure, sine utrarumque filiis. Et isti sunt inde testes per aures tracti : Avo, Rihger, Alawih, Alprah, Atto, Ermenhart.

B CAP. LV. — *Communatatio inter Ambrichonem episcopum et Heinricum comitem.*

Fructuosa valde ac nimium utilis consuetudo olim inter homines inoleverat transmutandi videlicet quasdam res pro ambarum utilitate partium. Proinde quoque Ambricho ven. episcopus atque Heinricus comes ob communitatem quorundam mancipiorum commutationem fecerunt. Porro Heinricus comes tradidit ad S. Emmerammum mancipia ii, Cirminum atque Razonem, in manum praefati praesulis et advocate ejus Helfrici. E contra vero idem episcopus cum eodem advocate suo tradidit Heinrico in manum advocate sui Rodhardi Hadaricum Sciarum. Quatenus haec communatatio firma habeatur, placuit duas chartulas uno tenore scriptas exhibere.

C CAP. LVI. — *Communatatio inter Ambrichonem episcopum et Altoldum diaconum.*

Notum sit omnibus fidelibus quia Altoldus quilibet diaconus de nobili ortus prosapia ad Munolington proprietatis sue agrum unum ad sanctum Dei Emmerammum tradidit in manum Ambrichonis ven. ep. ejusque advocate Otonis, ipso quoque praefato episcopo et Rumoldo comite presentibus. In recompensatione vero eadem tradidit praenotatus presul et advocate illius de rebus S. Emmerammi eidem nobili clero in eodem loco agrum unum. Isti sunt testes per aures tracti : Kerperht, Ekkirib, Gota-perht, Wicram, Reginperht, Reginwart, Rihpold, Rodperht, Willihelm, Askarib.

D CAP. LVII. — *Communatatio inter Ambrichonem et Folricum.*

Nonnullorum comperiat industria fidelium quia vir quidam nobilis, nomine Folcrih, tradidit ad S. Emmerammum in loco Pisinga nuncupato inter terram arabilem et prata et silvam jugera xxv in manum Ambrichonis ven. ep. et advocate ejus Gundberti. E contra vero idem advocate cum licentia episcopi tradidit predicto nobili de rebus

dam nobilis tradidit proprietatis sue agrum unum **A** juxta villam Aespilipah ad S. Emmeranum in manum Engilberti, qui hoc beneficium habuit in loco praedicto. E contra vero idem Engilbertus tradidit de rebus S. Emmerani præfato Engilscalcho cum consensu Ambrichonis ven. ep. pratum unum juxta laticem quæ Alaha vocatur.

CAP. LIX. — *Traditio cuiusdam feminæ quæ vocatur Sicca.*

Noverit plurimorum industria virorum qualiter Sicca et advocatus ejus Richo desierunt partem unius ecclesiæ rurisque ad illam pendentes inquirere ad Eriaiinga. Abrenuntiaverunt se autem portioni eidem, et sic laxaverunt eam ad S. Emmeranum, dicentes eam amplius nunquam sese velle inquirere. Ad hoc confirmandum sunt testes Avo, Strupo, Gundperht, Erchauperht, Woladeo, Rihger, Arperht, Hiltigoz, Gammo, Embricho, Amalperht, Rihperht, Petilo, Wallah, Adalger.

CAP. LX. — *Commutatio inter Erchanfridum episcopum et Perehardum.*

Fructuosa valde et nimium utilis consuetudo olim apud homines inoleverat commutandi videlicet quamlibet rerum portiones pro ambarum opportunitate partium. Ergo quam ob rem quidam nobilis, nomine Perethardus, tradidit ad S. Petrum ap. sanctumque Dei martyrem Emmeram. molendinum unum ad Attinga in manum Erchanfridi venerabilis ep. et advocati ejus Odalperi. E contra vero idem advocatus cum consensu episcopi juxta praedictum vicum tradidit eidem nobili viro jugera iii, in proprio habendum. Proinde quoque placuit duas chartulas uno tenore conscriptas exhibere ut hæc commutatio firmior habeatur et a posteris melius credatur. Et isti sunt testes : Pernhart, Dultinc, Anthelinus et alii multi.

CAP. LXI. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Richonem.*

In antiquis igitur patres qui fuerunt temporibus nonnunquam pro necessariis cogitaverunt commerciis terrenisque utilitatibus suis invicem consensum præbentes quarumlibet rerum facultates vendere vel comparare, tradere aut etiam aliud in aliud transmutare. Unde et moderni successores illorum imitantes institutiones crebrius id ipsum facere solent pro locorum commoditate arvorum pratorumque jugera domibus et proprietatibus suis aptius copulantes commutatione concordi. Hoc etenim non pretermiserunt Ambricho electus Dei pontifex, et quidam nobiles viri Rihho ejusque filius Freso, sed illorum consensu hæc subsequens commutatio convenienter nerata est. Tradiderunt superadii nobilio ad hoc

tus suus Helfrib tradiderunt de rebus S. Emmeranni in loco qui dicitur Mezinga eisdem præscriptis viris domum cum fisco ac jug. xxvii. Hoc namque ex utraque parte ad testificandum isti per aures tracti sunt : Helfrib, Lanlpero, Erchanpold, Sindibio, Reginolt, Foperht.

CAP. LXII. — *Commutatio inter Ambrichonem et Gisalam.*

Gisala dedit Ambrichoni episcopo servum, nomine Ratpertum. E contrario episcopus dedit Gisale Petonem. Hanc etiam commutationem cum wadio peregerunt Wolfgar Gisale et Helfrib advocatus episcopi, in praesentia ejusdem episcopi, et Hitionis abbatis et aliorum qui vocantur Adolf, Ogo, Wicram, Odalperht, Sindperht, Westargowo, Gerperht. Iloc autem actum est ix Kal. Mai., in prato ad Mozinga.

CAP. LXIII. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Tatonem.*

In nomine Dei summi. Placitum atque conventum inter ven. ep. Ambrichonem et quemdam fideliem suum, nomine Tatonem, nobilem virum ut aliquas res inter se pro communii utilitate et compendio commutarent. Dedit igitur prædictus Tatto de rebus proprietatis sua uxoris ad S. Emmeranum, id est inter terram arabilem et silvam extirpativam jugera cl. insuper separatum silvam i. in villa Perge; ut e contra prædictus Ambricho ven. ep. sive a rege cum præcepto in proprietatem acquireret, quidquid de ipsa sancta ac prædicta Dei ecclesia in beneficio C antea habere videbatur ad Fatiragimundi, id est : ecclesiam, de terra arabili jugera lxxv, de pratis ad cerradas viii, de silva jugera ii. Isti sunt per aures tracti : Armmot, Folcrat, Dultinc, Tevit, Cotaperht, Vulvilo, Wicram, Ogo, Oto, Waltone, Otachar, Fastmot, Perehart, Gemmant, Hunrib, qui et investituræ fidei jussor Waldperht, similiter Gerwih, similiter Gernod testis, Pazrib, Irine, Abrib, Liuperht, Engilholm, Odalperht, Salagrim, Folrat, Rodmunt, Otker Wisunt, Hiltimot, Lanrat, Salmon, Durinchart, Pillinc, Samuel, Ratpero monachos, Wolfram monachus, Adalger monachus et Wichart presbyter commutationem serutati sunt et probaverunt.

D CAP. LXIV. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Altoldum diaconum.*

Perutilis ac nimiam fructuosa olim inter homines consuetudo inolescere initavit commutandi scilicet pro ambarum commoditate partium quaslibet resive hereditatum quoque, seu beneficiorum aut acedentium proprietatum. Propterea vero placuit eidam ecclesiastico diacono, videlicet Altoldo traditorum jugera terram nobilio tria ad somnum Dei mar-

testificaturi sunt, nomina subsequuntur; id est: *Hilimar, Gerperht, Deotmar, Irine, Nanzo, Engilhelm, Cozperht, Adalhoh.*

Cap. LXV. — *Communatatio inter Ambrichonem episcopum et Ellinpurgam.*

In nomine summi et æterni Dei. Convenit inter ven. virum Ambrichonem ep. et quamdam seminarium, nomine Ellinpure, de commutabilitate aliquarum rerum, quod et ita fecerunt. Tradidit præfata Ellinpure et advocatus ejus nomine Folerat ad S. Emmeramnum de terra arabili jugera u in loco qui dicitur Mureilashaha. Et e contra tradidit Rodker advocatus S. Emmerammi jug. 1, Ellinpurgæ et advocate ejus cum consensu venerandi episcopi, et monachorum et totius familie in ipso supradicto loco ad Mureilashaha, ac firmavit cum testibus. Iterum fecerunt concubium in placito coram populo præsente Othelm, Wago, Pirihilo, Isanspero, Hadager, Willihelm, Snellof, Isandeo, Ellandeo, Ogo, Paldrum, Francho, Ermperht, Isanperht, Gozperht, Willipold, Engiperht, Chuniperht, Chuntilo, Rupe et alii plures.

Cap. LXVI. — *Communatatio inter Ambrichonem episcopum et Paldricum.*

Fructuosa et nimium utilis consuetudo olim apud homines rationales inolescere cœpit commutandi videlicet quasdam res pro ambarum commoditate partium. Illa etenim antiquorum consuetudo inter iuniores sepius sepiusque celebratur. Tradidit itaque quidam vir nobilis, Baldricus nomine, proprietatis sue ad sanctum Dei martyrem Emmeramnum unum pratum cum molendino loco situm in dextro fitoris sine illius aquæ quæ dicitur Filisa juxta Opifinibus in manu quoque ven. ep. Ambrichonis et advocati ejus Rodkarii. Cujus prati longitudi quinquaginta perticis constat, atque latitudo duodecim. Porro præfatus venerabilis vir Dei et advocatus suis Rodkarius e contra tradiderunt eidem nobili in sinistro ejusdem fluentis margine alterum pratum aequali mensura de rebus prædicti sancti Dei. Et, ut hoc vero firmius fiat, placuit duas chartulas uno tenore conscriptas exhibere ac testes adhibere. Hi sunt: Othelm, Wago, Heriperht, Paldrib, Einhart, Arnmar, Isangrim, Heimger, Gerbart.

Cap. LXVII. — *Traditio Rihpaldi abbatis.*

Quoniam priscis temporibus nobilis quidam vir, nomine Rihpald abbas, et amita ejus, nomine Deotlind, tradiderunt Deo et S. Emmerammo res proprietatis sue pro remedio animarum suarum, quidquid habuerunt ad Phetarah, sive ad Yvpinpah, seu ad Ahu, quod postea ipse Rihpald voluit complacare nepotibus suis Engilmone et Isandeone, sed non perfecit, quodque ita ab eis fuit injuste ibreptum de potestate S. Emmerammi, quodque Baturicus episcopus et advocatus ejus Immo exqui-

A turico episcopo et advocate ejus Immoni, et idem Immo inde ab eis vestitaram accepit. Sed postea eorum fuit petitio aliorumque honorum hominum, ut hoc ipsum iterum eis in beneficium concederetur. Quodque benignitas Baturici episcopi eis noluit denegare, sed ita illis concessit hoc in beneficium usque ad dies vitaæ suæ contra censem condignum, et hoc fecit una cum consensu congregationis S. Emmerammi, et illi accepto inde beneficio ab episcopo Baturico et ab advocate ejus Imnone wadiaverunt inde censem quatuor solidorum annis singulis persolvere ad festivitatem S. Emmerammi, et nullam inde negligentiam facere nullamque amplius controversiam ullo modo pastoribus S. Emmerammi neque familiae ejus. Quod si facerent, secundum legem omnino componant neque ullo modo habeant potestatem hoc de ipsa casa Dei alienare, sed meliorare, quantum prævaleant. Et ideo inde duas cartulas

B uno tenore conscriptas ad firmitatem atque memoriam posteris fieri décrevit supradictus episcopus. Et isti ibi præsentes erant qui hoc viderunt et audierunt: Odalperht, Salaho, Immo, Rihhart, Pillinc, Cundalperht, Marcho, Otger, Mauri, Adalger, Phoso, Aopi, Ritant, Wichart, Cundfrid, Engilpald, Adalperht, Appo, Antrih, Winiboh, Atto, Cotaperht, Sigiperht, Ratperht, Truhthad Ratolt, Ratolf, Amalrich, Wolfbero, Ratpald, Nidhart, Egino, Berrehtold, Waldger, Rahholf. Actum est hoc ad Reganaspure anno Incarnationis Domini 822, imperii vero Hludowici octavo, ad missam sancti Martini, indictione prima, tertia feria, et ego Dignus nomine scripsi hanc chartam ad confirmationem jubente Baturico ep.

Commemoratio brevi sermone conclusa de hæreditate Rihpaldi abbatis quam tradidit ad S. Emmeramnum in locis his, id est: ad Ahu, et ad Yvpinpah, sive ad Pheterah, quamque postea Engilmone, et Isandeo invasores injusti reddiderunt Immoni advocate S. Emmerammi, secundum quod placitatum habuerunt persolvendo per singulos annos in censi ante Cotasfridum comitem, id est quatuor solidos. Actum autem coram his omnibus, id est Gamalof, Salaho, Sabso, Adalrih, Reginhart, Wichart, Kerrib, Erehanpald, Rihlant, Frehholf, Gisalfrid, Engilpald, Odalscale, Herigoz, Staracholf, Rodicho, Wolfrid, Adalo, Heimo, Cundbertus, Cozzol, Frumolt. Missi enim sunt ibi in his locis ad possidendum vestitaram istam hi tres homines nostri: Cundperht ad Ahu, et Stephanus clericus ad Jupinpah, Cadenchilo ad Phetarah hanc vestituram consedit. Et ita finita sunt placita haec et revocata in concordiam.

Cap. LXVIII. — *Communatatio inter Ambrichonem episcopum et Rodoldum comitem.*

Notitia, qualiter Ambricho Radasponensium episcopus et Rodoltus comes [Cod. hic semper: *comis*]

e contra dedit Rodolus comes Ambrichoni ep. in A manum advocati sui Perahtrici in loco qui dicitur Stupinga jugera XL, et in loco qui nominatur Pi-ribbinwane similiter. Hoc autem factum est anno Incarnationis Domini 874, Indict. 7, et in viii Kal. Junii.

CAP. LXIX. — *De Marea ad Bramam fluvium.*

Hæc ratio vel notitia manifestat de marca nostra in loco qui vocatur Braama, quæ pertinebat ad Sceninowe et monasterium S. Martini, quæ injuste diu nobis ablata est; sed nunc tandem redditæ est per Anawahum et fratrem ejus Rihwassum; hoc est, de fluvio qui dicitur Braama, usque ad locum qui dicitur Tiufbah inter cultam et incultam terram jug. cxx, et hoc fuit factum coram Wicelmo missis comitis Geroldi in ipsa marca nostra coram his omnibus, quorum nomina sunt ista, et Ellearicus existit advocatus noster ex parte monasterii S. Martini: Erchanpertus, Egil, Paturih, Gundperht, Cuniperht, Rodperht, Anthelius, Reginhart, Regino, Engilperht, Tevit, Rodperht, Hetin, Helmuni, Engilperht, Friccho, Rodolt, Egilmunt, Williherm, Etilo, Reginperht. Actum vñ Id. Martii, Feria in, in quadragesima in loco, ut supra. Scripsi autem ego Ellinhardus diaconus jussu domini mei Baturici episcopi.

CAP. LXX. — *Traditio Rihpaldi abbatis ad Sezphah.*

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Igitur in Dei nomine ego Rihpaldus abbas tradidi hæreditatem meam quam habui ad Sezphah, et ad Niwinhusun in manus Abbonis et Engilmonis et Isandonis, et Paldrici, et Ratolfi et Anoni; ut si ego mortuus fuisset in isto itinere ad palatium eundo, tunc ipsi viri hæc omnia pro anima mea ad S. Emmerammum tradidissent, petoque Adalwinum episcopum vel ejus successores, ut hæc duo loca, id est, ad Sezphah et ad Niwinhusun semper ad S. Emmerammum serviant, et nemini in beneficio donentur, et manentes ipsi non mutantur, sed maneant in locis suis et ipsa mancipia. Defuncto vero Rihpaldo abbate, venit Abbo una cum Paldrico et Ratolfo, similiter et Ano ad S. Emmerammum, et eamdem traditionem quam Rihpald abbas in eorum manus posuit tradiderunt S. Emmerammo pro Rihpaldi abbatis animæ æterna mercede, et vestierunt casam S. Emmerammii de omnibus quæcumque tradiderunt, id est, manentes XIV, ad Sezphah, ad Niwinhusun iv, cum mancipiis et domibus, curtes similiter et terras, campis, silvis, pratis, pascuis, aquis, mobilibus et immobilibus. Omnia culta vel inculta; omnia. Nihil prætermisit Rihpald, excepto bohas iii quas concamhiavit cum Meinhardo abbate. hoc testamento

cum eis Ratolf et Ano, et vestierunt Imponens advacatum Adalwini ep. et Wicramnum presbyterum et Praepositum de his duobus locis, hoc est, ad Sezphah et Niwinhuson, et concessa sunt hæc loca. Ad Sezphah sedebat Rihpald monachus cum servis domini episcopi Adalwini; ad Niwinhuson Wicramnum praepositus. Precabatur etiam Ribaldus abbas ad Adalwinum episc., ut in ipsa marca una ecclesia fabricari debuisse, hoc est, ad Sezphah. et ibidem posuisset aliquem sacerdotum qui ibidem cantet et cum omnibus S. Emmerammo serviret. Præsentium nomina qui viderunt: Erchanperht diaconus, Reginperht diaconus, Welto clericus, Heriperht clericus, Pillinc, Frumolt, Cuuthart, Paldnot. Ad tumulum S. Emmerammi factum est hoc. Isti sunt B qui viderunt; quod Rihpald tradidit in manus Abbonis et aliorum, quod supra diximus, hæreditatem suam: Gerhart, Liutperht, Engilperht, Pillunc. Ogast. Hæc sunt nomina testium qui per aures tracti sunt: Chuniperht, Ambricho, Pillunc, Immo, Crimuni, Fridaperht, Erchanperht, Hadamar, Gerdal, Toto, Sipicho, Wolspero, Adalrih, Unolz, Huno, Altiperht, Hegilo, Wiclant. Facta fuit hæc traditio ad Cundareshuson anno 814 Incarnationis Domini nostri Jesu Christi; anno secundo imperii domini Hludowici Augusti, indict. 7, v Kal. Nov., die Dominico. Facta vestitura ad S. Emmerammum die Lunæ, quod est xii Kal. Decemb. in ipsa ecclesia S. Emmerammi. Ellinhart diaconus iussas a domino meo Adalwino episcopo ipsam traditionem scripsi.

CAP. LXXI. — *Traditio Willihermi comitis.*

Constat omnibus mortalibus quia hæc vita nimium brevis est, sed longa futura. Quapropter Willihermus comes considerans hæc ita se habere pro (sic Cod.) adipiscendi gaudia sempiterna et remedio animæ sse tradidit ad S. Emmerammum res proprietas sse quas habere videbatur in loco nominato Bersuicha, id est ecclesiam et casam cum curte, atque reliquis ædificiis cum mancipiis infra domum, et manentibus servilibus, terris, pratis, pascuis, et dimidiis forestæ, aquis, aquarumque decursibus, mobilibus et immobilibus, cultis, vel incultis, quidquid dici vel nominari potest cum omni lucro quod nunc in eisdem causis esse videtur vel deinceps, ad quæ siue fuerit, nihil extra dimittens, et eadem cause in ejus potestate fierent usque dum viveret ipse, et conjugis ejus Engilradæ donec ipsa vixisset, et quandiu thorax maritalem conservaret, et hæc omnibus modis firma persisterent, si sibi hæres non nasceretur. Hoc insuper complacitans cum Baturico ven. pontifice, et ad Echtibonum et Wacelin omnia cum iustitia perfacti

una cum Erinperto advocate suo. Et testes hujus traditionis per aures tracti sunt : Hilpung, Fezzilo, Madalhelm, qui et sive jussores vestituras sunt, Pazrib, Arnmot, Mabalfrid, Alaman, Adalwart, Poso, Reginwart, Eckeo, Ermperht, Kerhart, Echo, Odalhart, Erchanpald, Kerhob, Wldar, Willibellm, Trostmar, Eigel, Pillunc, Erinperht, Cotaerht, item Madalhelm, Engildeo, Odalhart, Wolfhart, Reginhart, Gewibald, Erchanperht, Ellempenperht, Sigibald, Albrat, Adalperht. Acta sunt hæc ad Sconinowam monasterium. Anno Dominiæ Incarnationis 834.

CAP. LXXII. — *Traditio Willibelli comitis.*

Quisquis in hac vita quæ cunctis mortalibus incerta est caute semetipsum tota mentis devotione circumspicit, ad illam sine dubio perveniet feliciter vitam ubi illi cum Christo regnabit. qui hic provide gesserunt præcepta Domini sui conservando. Hac cautela compunctus quidam comis, nomine Willibellmus, et, ut refrigerium animæ suæ ac perpetua beatitudinis gloriam acquireret, ad S. Emmeramnum Dei martyrem omnia quæ habuit in locis subter scriptis tradidit : nihilque proprietatis suæ extra dimisit quod non traderet in vicis istis ; Sconberinga, Cheminatum et Purcheim, ea scilicet ratione : ut post obitum suum firmiter ad ipsum sanctum Dei ipsa traditionis causa constaret, si hæredem non haberet, et tamen conjux ipsius easdem res in ditione sua teneret quandiu lectum suum conservaret. Si vero humano more contingeret ut lectum suum non custodiret, mox traditio ad locum suum reverteretur. Si autem hæredem superstitem habeat, ut ipse potestative hæreditatem suam possideat absque ullius contradictione. Et testes ejusdem traditionis isti exsisterunt : Ratpot comis, Cunipald, Cuniperht, Orendil comites ; Heriperht, Crinuni, Madalhelm, Rodolf, Poso, Cundperht, Outo vicarius, Mezzi, Vitalis, Sabso, Rihpald, Rubo; Isangrim, Cotasrid, Ougast, Scroth, Reginhart, Egilof, Hadager, Willibellm, Mabalfrid, Hessi, Urolt, Trog, Graman, Cundwin. Baturicus ep. una cum Pazrico advocate suo ipsam traditionem accepit. Factum est hoc ad Reganesburg anno Dominiæ Incarnationis 833.

CAP. LXXIII. — *Traditio Ratpodi comitis.*

Postquam ergo in Dei nomine Ratpodus comis ad sanctum tradidit Emmeramnum, sicut in charta traditionis scriptum inventur, quidquid proprietatis ad Tullinam habere videbatur, in præsentiam Ludovici regis Reganesburg venit, et omnia quæ ad Tullinam visus est possidere ad prædictum sanctum Dei nihil extra dimittens tradidit, ita scilicet, ut si heres sibi non nasceretur, post obitum suum statim ista traditionis causa firmiter ad locum sancti Dei constaret. Si autem heres sibi nasceretur; ut

A haec traditio facta est quorum ex parte nomina innotescimus. Ernest comis, Werinheri, Timo, Ermfrid, Ratperht, Uto, Waning, Willibellm, Rihheri, Wolfdigil, Poso, Eginolf, Perehtolt, Rihho com., Adalo, Ratolt, Popili, Rodolt, Fritilo, Reginperht, Adalhoh, Managolt, Papo, Albker. Facta est haec traditio in loco supra dicto anno Domini 837.

CAP. LXXIV. — *Commutatio inter Erchanfridum episcopum et Eparhohum.*

In nomine sanctæ et unicæ Trinitatis. Complacuit inter Erchanfridum vener. episcopum et Eparhohum virum nobilem pro amborum utilitate commutationem quamdam fieri. Tradidit Wicrammus advocatus episcopi cum jussione et licentia domini Bludowici regis prædicto laico illam traditionem quam fecit Pernger clericus ad S. Emmeramnum martyrem Christi in loco qui dicitur Tabbinga. E contra vero tradidit præfatus Eparhoh talem hæreditatem, ut in Atingun habuit, ex integro, nihil extra dimittens, sed omissa lege firmissima transfundens. Isti ergo testes sunt per aures tracti : Unolz, Erchanperht, Otperht, Ratolf, Herigoz, Wicram, Alo, Swidker, Odalger, Rodker, Freso, Wifilo, Ratolt, Vulfrih, Rihho, Richolf, Sigo, Deotpato. Et, ut firmius haec commutatio permaneret et posteri certius scirent, complacuit duas chartas uno tenore conscribi, quatenus uterque unum haberet et sine ulla contradictione perpetua maneret.

CAP. LXXV. — *Complacitatio inter Ambrichonem episcopum et Adalfridum.*

Comperiat plurimorum sagacitas fidelium, qualiter quidam regis vassus, vir quoque venerabilis, nomine Adalfridus, tradidit ad S. Emmeramnum portiones hæreditatis suæ, exinde complacitando beneficium quoddam. Tradidit igitur paulo superius commemoratus nobilis ad prefatum sanctum Dei martyrem proprietates suas quales habuit ad Gimundin et ad Adinhardum Cum areis namque ac domibus, territoriis, pascuis, aquis, aquarumve decursibus, et mancipliis viii, id est Ditolf, Hiltipirc, Rihhilt, et filii ejus duo, Liutto, Gerhoh, Perehtman. Omnia integrerè illuc transfudit in manum reverentissimi præsulis Ambrichonis advocatiæ ejus Gundberti. Ea videlicet ratione, quatenus beneficium ad Utilinga firmiter in proprio obtineat usque ad finem suum. Post obitum vero suum ex integrō relaxetur in pristinam potestate. Hoc autem actum est cum consensu prædicti provisoris sanctæ Dei Ecclesie, strenuissimo rege Karlomanno permittente jam anno secundo regnante in Bawariorum regione, in Longobardorumque primo. Et isti sunt, qui hoc per aures tracti testificantur : Reginolf, Albrich, Perehtolt, Pillunc, Arperht, Unlaz, Gammo, Amalperht, Liuperht, Maclerm, Wolfmunt, Freso, Ogo et reliqui.

rabilem virum Erchanfridum Reganesburgensis Ecclesiae episcopum, necnon et virum venerabilem Harduvigum Pataviensis Ecclesiae episcopum, ut aliquas res pro communi utilitate et compendio inter se commutare deberent, quod ita et fecerunt. Dedit igitur memoratus episcopus Erchanfridus de rebus proprietatis suæ, et advocatus ipsius Nordheri jam dicto præsuli ad partem monasterii sui Sancti Quirini in perpetuum tenendum: in loco qui dicitur Hunolzenghova hobam 1, et casam, et de terra arabili jugera xxxix, de pratis, ubi possunt colligi fenum carrad. xxx, et de fructuosa silva jugera xxiii. Et e contra in compensatione earundem rerum dedit præfatus episcopus Hardwigus et ejus advocatus Liuthardus prescripto Erchanfrido episcopo de rebus monasterii sui Sancti Quirini una cum consensu et conhibentia monachorum in eodem monasterio degentium, etiam et per licentiam domini Hludowici gloriosissimi regis ad suum proprium tenendum in loco, vocabulo Bodolunghova, casam unam, et de terra hobia 11, de pratis ubi possunt colligi de feno carradæ xx, vel quidquid ibi in loco Heitsfolcus ex suo proprio ad monasterium S. Quirini tradiderat. Unde et duas commutationes pari tenore conscriptas inter se fieri et affirmare rogaverunt; ut unusquisque hoc quod a parte suo accepit teneat atque possideat, et faciat exinde quidquid sibi libuerit; et taliter inter eos hic inserere placuerit; ut si fuerit post hanc dicim illus ex ipsis, aut alia qualibet opposita, aut emissâ, vel subrogata persona quæ contra hanc commutationem de qua duæ chartulæ uno tenore conscripta esse videatur venire tentaverit, aut eam per quodlibet ingenium irrumpere conatus fuerit, inferat parti contra quem licet intulerit, distingente fisco auri libr. ii, argenti pondera v coactus exsolvat, et sua repetitio nullum obtineat effectum; sed præsens commutatio omni tempore firma et stabilis permaneat cum stipulatione subnixa. Actum Reganesburg civitate sub die 4 Non. Sept. Isti sunt testes per aures tracti qui hoc viderunt et audierunt. Rodhoh, Cozzilo, Macho, Cundolf, Altram, Sigibart, Kisalot, Erchanmar, Immo, Willibalo, Gundperht, Heririh, Petilo, Oto, Isanpero, Immo, Wicbald, Rodolt, Helmrih, Sabso, Warmunt, Albker, Adalperht, Eparswind.

CAP. LXXVII. — Commutatio inter Baturicum episcopum et Erchanpertum.

In Dei nomine. Placuit atque convenit inter venerabilem virum Baturicum abbatem, necnon et Erchanfridum diaconum, ut aliquas res pro communi utilitate et compendio inter se commutare deberent, quod et ita fecerunt. Dedit igitur Abpollonius abbas ex ratione monasterii sui Perga una cum consensu et conhibentia monachorum in eodem monasterio degentium, etiam et per licentiam domini Hludowici regis memorato Erchanfrido diacono ad suum proprium habendum in pago qui dicitur Tonahgewi in loco vocabulo Ginginchova, id est, terra culta, et inculta, campis, pratis, silvis, pascuis, aquis, aquarumve decursibus, adjacentiis, perviis, exitibus et regressibus quæsitum et adinquirendum, vel quantumcunque præminatus Abpollonius abbas ibi in loco ex suo beneficio habere videbatur. Et e contra in compensatione harum rerum dedit præscriptus

A perto ad suum proprium habendum in pago nominato Feldun in loco qui dicitur Jazaha ecclesiam unam cum mans. iii, id est, de terra jug. c, de pratis ad carras xv. Et e contra in compensatione harum rerum dedit præfatus Erchanpertus ex suo proprio supradicto venerabili episcopo Baturico ad partem episcopatus sui in pago qui dicitur Tonahgewi, in loco nominato Hahalinga, mansos iii, id est, de terra jug. c, de pratis ad carras i, de silva jug. cxx. Unde et duas commutationes pari tenore conscriptas inter se fieri et affirmare rogaverunt; unam predictus episcopus ad partem ecclesie suæ penes se habeat; et alteram, quam ipse Erchanpertus pro se retineat; ut in futurum, quidquid pars ab altera accepit parte, habeat, teneat, atque possideat, et faciat exinde quidquid utilitati suæ perspexerit, et taliter eis hic inserere placuit; ut, si fuerit post hunc diem ullus ex ipsis, aut alia qualibet opposita, aut emissâ persona quæ contra hanc commutationem de qua duæ chartulæ uno tenore conscriptæ esse videantur, venire tentaverit, aut eam ullo modo infringere conatus fuerit, inferat parti contra quam licet intulerit distingente fisco auri libras ii, multa componat, et sua repetitio nullum obtineat effectum; sed præsens commutatio omni tempore firma permaneat cum stipulatione subnixa. Actum Reganesburg civitate sub die 4 Non. Sept. Isti sunt testes per aures tracti qui hoc viderunt et audierunt. Rodhoh, Cozzilo, Macho, Cundolf, Altram, Sigibart, Kisalot, Erchanmar, Immo, Willibalo, Gundperht, Heririh, Petilo, Oto, Isanpero, Immo, Wicbald, Rodolt, Helmrih, Sabso, Warmunt, Albker, Adalperht, Eparswind.

CAP. LXXVIII. — Commutatio inter Apollonium abbatem, et Erchanfridum diaconum.

In Dei nomine. Placuit atque convenit inter venerabilem virum Abpollonium abbatem, necnon et Erchanfridum diaconum, ut aliquas res pro communi utilitate et compendio inter se commutare deberent, quod et ita fecerunt. Dedit igitur Abpollonius abbas ex ratione monasterii sui Perga una cum consensu et conhibentia monachorum in eodem monasterio degentium, etiam et per licentiam domini Hludowici regis memorato Erchanfrido diacono ad suum proprium habendum in pago qui dicitur Tonahgewi in loco vocabulo Ginginchova, id est, terra culta, et inculta, campis, pratis, silvis, pascuis, aquis, aquarumve decursibus, adjacentiis, perviis, exitibus et regressibus quæsitum et adinquirendum, vel quantumcunque præminatus Abpollonius abbas ibi in loco ex suo beneficio habere videbatur. Et e contra in compensatione harum rerum dedit præscriptus

quid inibi ex suo proprio legaliter habere videbatur. Unde et duas commutationes pari tenore conscriptas in manibusque bonorum hominum roboratas inter se fieri et affirmare rogaverunt; ut unusquisque in futurum hoc quod a pare suo accepit, teneat, atque possideat et faciat exinde, quidquid sibi libuerit, et taliter inter eos hic inserere placuit, ut si fuerit post hunc diem ullus ex ipsis, aut alia quaelibet opposita, aut emissâ seu subrogata persona que contra hanc commutationem de qua duæ cartulæ uno tenore conscriptæ esse videntur, venire tentaverit, aut eam per quodlibet ingenium irrumperè conatus fuerit, inferat parti contra quem item intulerit, distingente fisco, auri lib. ii, argenti pondera v, coactus exsolvat, et sua repetitio nullum obtineat effectum; sed præsens commutatio omni tempore firma et stabilis permaneat cum stipulatione subnixa. Actum Reganesburg civitate sub die 7 Kalend. April. Uzzand, Deotrib, Strupo, Egilolf, Werilo, Hartwig, Hiltirob, Rodhart, Unolz, Erchanperht, Haguno, Ishaw, Waltunc, Trog, Eckibart, Hartmot, Florenti, Folcpold, Isanhart, Avo, Wallo, Deothart.

CAP. LXXXIX. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Ekkilindam.*

In Dei nomine. Placitum atque convenit inter Ambrichonem ven. ep. necnon et quamdam nobilem viduam, nomine Ekkilind ut alias res pro communi utilitate inter se confirmarent, quod ita et fecerunt. Tradidit igitur vidua Ekkilind de rebus proprietatis suæ ad S. Emmeramnum simul cum advocate suo Bernhardo quidquid habere videbatur in vico qui dicitur Uccinpiunt cum mancipiis vii quorum nomina sunt haec: Helsfrih, Ellanrib, Maganrib, Bodimar, Willipirc, Regindrud, Reginswind, et hobbam I, in vico qui dicitur Talamazinga, et silvam unam prope vicum qui nuncupatur Tuzilinga. Et haec omnia sunt in pago qui dicitur Tonahewi. Hanc traditionem accepit predictus Ambricho episcopus atque Helsfrih advocatus ejus, Helmoni et Waltunc fidejussores. Et e contra tradidit Helsfrih advocatus de rebus S. Emmerammi una cum consensu et voluntate predicti episcopi et servorum Dei in eadem sede degentium quidquid Billunc, pater predictæ viuæ, in beneficio habuit in vico qui dicitur Talamazinga cum mancipiis xix, quorum nomina sunt haec: Cundram, Mahbelm, Cristan, Salvan, Gerlinto, Folcmar, Paldhilt, Ratpirn, Wolspirc, Waldcund, Frohilt, Sonpirc, Peinhart, Lantswinto, Merigis, Rodni, Mahtheri, Magolf, Ceizperht. Insuper de terra arabili jug. xvii, et de pratis ad carradas ix adjacens vico qui dicitur Leichilinga, ut hoc in proprietatem habeat predicta Ekkilind, vel mater ipsius, si longius vixerit. Et hoc ea ratione conciliatum est ut, si quislibet successor Ambrichonis ep. hoc placitum dissolvere conaverit, tunc predicta vidua Ekkilind potestatem scribas ree eam habere con-

A Strupo, Samuel, Amalperht, Fridaperht, Appo, Lantrib, Gomarib, Adalperht, Rodmunt, Odolung, Terpiton, Colaperht, Ato, Fastmot, Amalperht, Erchanfrid, Wallo, Anthelm, Waltunc, Adalhun, Alo, Petilo, Rihholt, Hiltimot, Engilmar, Hærdperht, Irmperht, Parto, Perehigoz, Ellinpald Togo, Reginhart. Pigo, Harpold, Patirih, Rodmunt, Erchanpoldi. Actum est hoc anno Incarnationis Domini nostri Jesu Christi 866, in loco qui nuncupatur Letinchora.

CAP. LXXX. — *Commutatio inter Baturicum episcopum et Ucciandum.*

In Dei nomine. Placuit atque convenit inter venerab. virum Baturicum Reganesburgensis Ecclesiae ep. et illum virum Ucciandum ut alias res pro communi utilitate et compendio inter se commutare deberent, quod ita et fecerunt. Dedit igitur predictus ven. ep. Baturicas ex ratione ecclesie suæ sancti Petri et sancti Emmerammi una cum consensu et cohibentia fratrum ibidem degentium, etiam et per licentiam domini Hludowici gloriosi regis præfato Ucciando ad suum ad habendum in loco qui dicitur Mahalozzinbovon mansos tres cum ecclesia ibidem constructa, et cum reliquis sedificiis desuper positis, cum terris, silvis, pratis, pascuis, aquis, aquarumve decursibus, quidquid in predicto loco habere visus est. Et e contra memoratus Ucciandus ex suo proprio, præscriptio ven. viro Baturico ep. ad partem supradictæ ecclesie suæ in loco nuncupante Atinhard, mansos vi cum casis, et reliquis sedificiis, et curtiferis, cum terris, pratis, silvis, pascuis, aquis, aquarumve decursibus, quantumcunque in eodem loco habere visus fuit. Unde et duas commutationes pari tenore conscriptas inter se fieri et affirmare rogarerunt; ut unusquisque hoc quod a pare suo accepit ab hodierno die et tempore teneat atque possideat, vel quidquid exinde ob utilitatem vel commoditatem facere [sic Coe.] sui, vel judicare voluerit, liberam in omnibus habeat potestatem faciendi; et taliter inter eos convenit: ut si fuerit post hunc diem ullus ex ipsis, aut alia quaelibet opposita persona vel emissâ que contra hanc commutationem de qua duæ cartulæ uno tenore conscriptæ esse videntur venire tentaverit, aut eam infringere voluerit, inferat parti contra quem item intulerit, auri libras ii multa componat, et sua repetitio nullum obtineat effectum, sed præsens commutatio omni tempore firma permaneat cum stipulatione subnixa. Actum Reganesburg civitate sub die v Kal. Septemb., anno iv propitio Christo regni domini Hludowici regis in orientali Francia, indict. 15 in Dei nomine feliciter. Signum Ucciandi qui hanc commutationem fieri et affirmare rogavit. Signum Meilonis. Signum Alberati. Signum Swarzalohi. Signum Odalfriti. Signum Hugolsi. Signum Herrardi. Signum Billungi. Signum Berechtoldi. Signum Alberici. Signum Randulfi. Signum Adalberti. Signum Wolfgausi. Signum Simonis. Signum Railolfi. Si-

CAP. LXXXI. — *Traditio Andarbodi archipresbyteri.*

In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Ego Baturicus largiente Redemptoris Christi gratia episcopus hanc conscriptionem fieri præcepit ad commemorandum quatenus omnes scirent et presentes sciœt et futuri qualiter vir venerabilis Antarbodus archipresbyter Romanum cundo, pro remedio animæ suæ sanctorum Petri et Pauli apostolorum limina quærens, mihi omnia nimirum suæ proprietatis in potestate donavit eo modo: ut si obitus ipsius sibi adveniret in eodem itinere, sicut proh dolor! et factum est, pro remedio spiritus ipsius omnia dispensarent per loca sancta quoevere ipse per traetare maximum ejus suis prosectum. Unde frater ejus Ternod consentienti charitati testis est, collaudans etiam hoc omni modo ita bene esse et sibimet iusi placere. Denique in eadem via prædicto illustri viro ex hac luce, sicut mortis debitum urgerat, nigrante, et ad nos hoc nuntio delato pervenisset, subito ad Ergeltesbah veniens misi et Bernhardum alium fratrem Antarbotti, sive filium ejus Engilhardum et ceteros parentes venire precabar; ut quidnam et ipsi exinde velint et dicenter scire potuisse; hoc est: utrum contradicerent potestati illi quae jam in meis manibus posita erat? An bono animo ita stabile fieri permisissent? Actum est ita; et venerunt ad me, et idem Bernhardus erat hoc amabiliter consentiens, sive ceteri proximi ejus, sicut a prædicto benignae viro memoria potestate accepi, ita de suis rebus pro se facerem quidquid voluisse.

Actum est autem hoc in loco supra conscriptio in praesentia eorum quorum haec nomina sunt: primus Job vicarius et vassus Cotafridi, necnon et Gundalpertus filius Helmoni, Immo advocatus noster, et Billunc; Mezzi nepos Waltoni comitis, Hunger, Ato, Erchanpreht, Antarbott, Isangrim, Suidger.

Igitur hac convenientia inter nos finita, venit Bernhardus in placitum publicum in loco nuncupato Rodboheskiriba super Lapara, ubi Walto comes cum omni suo ministerio residebat, et cum eo Machelm, filius Otleipi, assistente etiam multa turba hominum nobilium, Baturico presente nihilominus episcopo, et ibi mallavit Bernhardus Baturicum ep. et Imnoneim advacatum ejus de causa Antarbordi, et contra directum de placito iam in caput, et convenientia constituto coram hominibus supra memoratis. Tunc surrexit Immo et dedit Waltoni wadium suum quod idem Bernhardus contra legem pacatum placitum presumebat inquietare, et habuit testimonia sua in praesenti et adduxit eos, id est: Billunc, Mezzi, Nidhart, Hunolt, Erchanperht, Hunger; sed Bernhardus noluit hoc modo wadiare, sed dixit: si inveneris mihi unde tales testes qui hoc testificant quomodo Antarbott ita fecisset, consentiens ero, et quod lex præceperit faciam. Tunc mox advenit in ipso placito liber homo Ternodi, nomine Herini, ab eodem Ternodo directus ad Baturicum ep. et Waltonem comitem, et in auditu omnium retulit ea quæ

A sibi fuerant imperata; eo quod direxerit Ternodus, quomodo nihil voluisse neque potuisse contradicere de his omnibus que frater ejus in Baturici ep. manibus commendaret, sed magis per cuncta consentiret ubiunque ea dare voluisse Baturicus ep. Tunc tandem eodem wadio et testimonio convictus est, et non credidit sibi, et dedit wadium juxta legem et judicium populi pro se et filio suo Engilhardo, ut ex hac eadem causa ulterius nihil inquietarent. Unde Nidhart et Erchanpertus ei fidei iussores effecti sunt, et hoc modo finitum est. Hic in beneplacito fuerunt Baturicus episc. Walto comes, Machelm, Immo, Eckirih, Billunc, Jacob, Tevit, Rodgoz, Meginhelm, Hunolt, Heribald, Freso, Rihhart, Nidhart, Hegilo, Mezzi, Rihperht, Ratolt, Adalrib, Reginhart, etc. Actum est anno Domini 822.

CAP. LXXXII. — *Traditio Hawardi.*

Felix est haec vita activa; sed multo felicior contemplativa. Ad hanc igitur tendens quidam nobilis nomine Hawart, tradidit ad S. Emmeramnum in manum Arnimari cognati sui talem partem proprietatis suæ quam habuit ad Tegarindorf nemine contradicente; quatenus Arnimar ipse eandem partem proprietatis simul cum manciis vestiret ad prædictum sanctum pro ante nominato Hawardo, et Odalhardo et Meginhardo. Et isti sunt testes ejusdem traditionis: Pillunc, Gozpold, Wanninc, Immo, Liupoton, Perethtuni, Salamari, Chuniperht, Alpuni, Heriperht, Ellingrim, Liuthart, Adalperht, Horscoff, Gisalmar, Eginolf.

CAP. LXXXIII. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Swidkarium.*

Convenit inter venerabilem virum Erchanfridom episcopum, et quandam hominem, nomine Swidkerum, de quadam commutatione aliquorum locorum, quod et ita fecerunt. Dedit præfatus venerandus episcopus pro utilitate ambarum partium cum licentia regis, venerabilis Hludowici, et monachorum omnium morantium ad monasterium S. Emmeramnum prædicto Swidero in loco nuncupato Wolamotasa, quidquid Otram in beneficium habuit in illo loco. Et e contra tradidit ipse Swidker propriam hæreditatem suam ad S. Emmeramnum, quod est prope flumen quod dicitur Apansa, quidquid a filii D Sigihelmi e mendo acquisivit. Testes idonei sunt isti: Fritilo, Reginperht, Einhart, Fricclo, Albato, Alprat comes, Isanger, Ambricho, Dultinc, Piligrim, Horscrat, Alpuni, Hunolf, Lantperht, Wolfdigil, Walto, etc.

CAP. LXXXIV. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Attensem.*

Noverit plurimorum industria fidelium qualiter quidam viri inter se commutaverunt. Tradidit itaque quidam nobilis nomine Atto, ad S. Emmeramnum de terra arabili jugera II in loco Wolfsharensusa nuncupato in potestatem ven. ep. Ambrichonis et advocati ejus Berchtrici. E contra vero quidam faunulus, nomine Rodheri cum licentia episcopi tra-

dedit eidem nobili de rebus S. Emmerammi totidem jugera in codem loco. Et isti sunt testes : Atto, Her-
rant, Egilolf, Kaganhart, Etti, Engilrh, Epar-
char, Polrat, Alpolt, Reginperht, Willipold, Odal-
perht, Purchoh, Ratolt, Albuni, Egino, Bernhart,
Rikho, Analo, Analperht, Nidhart, etc.

CAP. LXXXV. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Engilpertum comitem.*

Nonnullorum comperiat industria virorum quo-
rumque auribus hujus cartulae injuncta fuerit noti-
tia qualiter Ambricho reverentissimus praesul, et
quidam vir honorabilis prestantiae, Engilbertus vi-
delicet comes pro ultrarumque utilitate partium
commutationem persecere presentem. Tradidit nam-
que praedictus Engilbertus comes ad S. Petrum apo-
stolum, sanctumque Dei martyrem Emmerammum
de terra arabili jugera **lxix** in loco *Swindpah* nuncupato,
nihil extra dimittens, quidquid in eodem
loco terris, pratis et silvis habere visus est, quin
ex integro ad predictos sanctos contraderet in ma-
num Ambrichonis ven. ep. ejusque advocati Otonis.
E contra vero idem Oto cum licentia Domini sui
episcopi tradidit de rebus sanctorum antedicto-
rum, in loco Eholtnga nominato, terre arabilis ju-
gera **xlvi** eidem Engilberto venerando comiti in
proprium perpetuo possidendum. Testes enim ejus-
dem traditionis sunt Reginhoh, Cotaperht, Ogo, Ha-
damar, Willihelm, Askarih, Nidhart, Rodmunt,
Irinc, Odalperht, Pern, Erchanperht, Folcpold,
Arnimar.

Item commutatio.

Tradidit Engilbertus comes duo mancipia ad S.
Emmerammum, id est Liupuni, et Irminbilt. E con-
tra vero Oto cum consensu episcopi Ambrichonis
tradidit Wilcozum. Et isti sunt testes : Hadamar,
Ogo, Erchanperht, Reginhoh, Cataperht, Willi-
helm, Item Cotaperht, Patarib, Warmunt, Item
Ogo.

CAP. LXXXVI. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Liupatonem.*

Igitur omnibus notum sit fidelibus, presentibus
scilicet et futuris, quia nobilis quidam, nomine
Liupaton, tradidit quemdam lucum quem habuit
filius sororis sua Hartbertus, ad sanctum Dei mar-
tyrem Emmerammum in loco Waltinhova juxta flu-
vium qui dicitur Napa. Liuthardus quippe eamdem
traditionem una cum patre suo Liupatone peregit
in manum videlicet Ambrichonis ven. ep. ejusque
advocati Gundberti. E contra vero tradidit idem
advocatus Gundbertus cum licentia Domini sui epi-
scopi de rebus S. Emmerammi alium lucum in pre-
dicto loco eidem nobili Liupatoni ac filio suo Liu-
thardo in proprium perpetualiter habendum. Isti
sunt testes : Gejo comes, Hunolf, Jacob, Strupo,
Erchanfrid, Adalperht, Rafolt, Arnamar, Pal-
drib, etc.

CAP. LXXXVII. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Gundpaltonem diaconum.*

Nonnullorum noverit industria fidelium quod

A Gundpato ven. diaconus traditionem quae capitulo
25 conscripta est secundo firmavit, addens quoque
et cetera loca. In praesentia igitur Arnulfi dnois
praedictus Gundpato una cum advocate suo Star-
chando tradidit ad sanctum Emmerammum talem
proprietatem quallem habuit ad Quartinaha, et ad
Sala et ad Weligam in manum videlicet Hiltonis ab-
batis atque Ekkirici missorum prefati sancti ac
venerabilis ep. Ambrichonis. Isti autem sunt testes :
Gundram comes, et filius eius Megingoz, Sigihart,
Droant, Willihelm, Hoholt, Lantperht, Ribger, Dru-
dolt, Sigiperht, Eparachar, Witger, Otachar, Ein-
hart, Einhart Pero, Framrib, Karentanus, Glaz, Mirei,
Kasiz, Necliuchim, etc.

B CAP. LXXXVIII. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Baldricum.*

Plurimorum cognoscat industria fidelium quia
nobilis vir quidam, nomine Baldricus tradidit ad
sanctum Dei martyrem Emmerammum proprietatis
suæ jugera **xii** in loco *Hiltrateschiricha* nuncupato
in manum videlicet Ambrichonis ven. ep. ejusque
vicarii Ogonis. E contra vero idem Ogo cum licen-
tia Domini sui episcopi tradidit praedicto nobili de
rebus S. Emmerammi jug. **xii** juxta montem qui
dicitur Paninpere. Isti sunt testes ejusdem tradi-
tionis : Askrib, Adalo, Lito, Plidgoz, Hagano, Er-
chanperht, Alprih, Oto, Charaf, Huelperht, Ec-
cho, etc. Actum est autem ad Risbah ad convenien-
tiam omnium Bewariorum.

C CAP. LXXXIX. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Altmanum.*

Notitia qualiter ven. episcopus et Altman quidam
nobilis convenerunt, concambium inter se perfici-
entes. Tradidit itaque idem nobilis ad S. Emme-
rammum terræ arabilis jug. **xii** in loco *Rorpah*
nuncupato, addens etiam jugum unum et pratorum,
jugera **ii** pro perficienda commutatione in manum
videlicet Ambrichonis venerandi praesulis ejusque
advocati, nomine Regiabehi. E contra vero tradidit
praedictus advocatus de rebus S. Emmerammi cum
licentia Domini sui episcopi jam praefato Altmano
terræ arabilis jug. **xii** in loco *Ratinpah* nuncupato.
Et ut haec commutatio firmior habeatur placuit duas
cartulas, uno tenore conscriptas utrinque continere,
et testes subnotare quorum nomina sunt : Ogo,
Wago, Isanpero, Wasagrim, Askrib, Ekkirib,
Gundheri, Arbo, Chuntilo.

D CAP. XC. — *Commutatio inter Ambrichonem episco-
pum et Pernuyinum.*

Noverit industria omnium fidelium quia Pernu-
vin quidam nobilis talem proprietatem quallem ha-
buit ad Tuncilingon, tradidit ad sanctum Dei mar-
tyrem Emmerammum in manum Ambrichonis ven.
ep. ejusque advocati Avonis; id est, terre arabilis ju-
gera **xlvi**, pratorum jug. **xv**, silvae jug. **c.**, nihil
extra dimittens, viis, aquis, pascuis, accessibus et re-
cessibus, quin omnia illuc transfulisset. E contra vero
praedictus advocatus cum licentia domini sui epi-
scopi tradidit eidem Pernuyino de rebus S. Emme-

rammi terræ arabilis jug. XLII, silvae jug. XXXV, A pratorum jug. XV in loco Nisindorf nuncupato. Isti etiam sunt testes ejusdem commutationis : Polo, Engelperht, Reginolf, Fridarih, Erchanperht, item Reginolf, Rihheri, Helfrih, Arnimar, item Erchanperht, Adalperht, Hiltiperht, etc.

CAP. XCII. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Witagovonem.

Notum sit omnibus fidelibus quod quidam nobilis, nomine Witagovo, tradidit ad sanctum Dei martyrem Emmeramnum unius prati tres partes rivumque unum ad molam in loco Sempinchova nuncupato, in manum Ambrichonis ven. ep. ejusque advocati Garaharii. E contra vero idem advocatus cum licentia domini sui episcopi tradidit de rebus sancti Emmeramni in eodem loco predicto nobili in perpetuo possidendum arcam¹. Et isti sunt testes : Ogo, Avo, Helfrih et cæteri.

CAP. XCIII. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Swidgarium.

Omnium comperiat industria fidelium qualiter subsequens peracta sit commutatio. Tradidit igitur quidam nobilis, nomine Swidger, ad S. Dei martyrem Emmeramnum terræ arabilis jugera XLV, et pratorum carrad. III, et frutices ad stirpandas jugera XI juxta locum Puopinga nuncupatum in manum videlicet Ambrichonis ven. ep. et advocati ejus Reginhohi. E contra vero idem advocatus cum licentia domini sui episcopi tradidit de rebus S. Emmeramni predicto nobili in proprium terræ arabilis jug. XLV, et pratorum carrad. III, et ad evellendas frutices jug. III in loco Beninga nuncupato. Isti quoque sunt testes : Wicram, Ogo, Engelhelm, Cozperht, Giso, Gerhoh, Deotolt, Machelm. Vestitores et revestitores autem sunt praefatus Swidger atque Wicram.

CAP. XCIV. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Reginhohum.

Notitia qualiter Ambricho reverentissimus præsul, et quidam nobilis, nomine Reginhoh, convenientiam composuere inter se quamlibet peragere commutationem. Tradidit ergo predictus nobilis ad sanctum Dei martyrem Emmeramnum talem proprietatem quam ad Ellinuvolsedorf habere visus est, id est, ecclesiam, domum cum curte inter terram arabilem, et prata, atque silvam habens IV, deessentibus duobus tantum jugeribus, et quidquid in eodem loco habuit, ad supradictum sanctum contradidit in manum Ambrichonis ven. ep. ejusque advocati al. Reginhohi. E contra idem advocatus cum licentia domini sui ep. tradidit de rebus S. Emmeramni jam dicto nobili, nomine Reginhohi, ecclesiam, domum cum curte in terra arabili, ac pratis atque silva, totidem habens iure perpetuo possidendum in loco Heikkinga nuncupato. Isti autem sunt testes per aures tracti : Isanpero, Wago, Wasagrim, Ekkirib, Eparachar, Sigipreth, Cauzo, Ribold Nidhart, Rodmunt, Warmont, Tato, Arbo, Gundheri, Adalpold, Ogo, Rasolt, Gemmunt, Oto, Liuthart.

CAP. XCIV. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Hattonem.

Noverit industria omnium fidelium qualiter praesens peracta sit commutatio. Tradidit ergo Elfricus advocatus Ambrichonis ven. ep. Hattoni cuidam viro de rebus S. Emmerammi, ipso episcopo consentiente, cuiuslibet areae partem unam in loco Iniringa nuncupato. E contra vero idem Hatto tradidit ad sanctum Dei martyrem Emmeramnum in manum videlicet Ambrichonis ep. ejusque advocati Elfrici terre arabilis partes duas in eodem loco.

Item alia commutatio in eodem die Wolfsho.

Tradidit igitur Wolfsho una cum advocate suo Helfrico in supradicto loco ejusdem areæ partem unam ad S. Emmeramnum. E contra vero Hiltipero quidam nobilis tradidit eidem Wolfsho de beneficio suo quod habuit ad Iniringa Ambrichone ep. permittente terra arabilis duas partes. Et isti sunt testes : Helfrih, Avo, Waltunc, Strupo, Fastunot, Unlaz, Wetti, Wirot, Meginhoh, et cæteri.

CAP. XCV. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Waldgarium.

Notum cunctis fidelibus stat quia Waldgarius quidam nobilis tradidit ad S. Emmeramnum jug. I in loco Mezinga nuncupato in manum Ambrichonis ven. episc. ejusque advocati Otonis. E contra vero idem advocatus cum licentia domini sui episcopi tradidit de rebus S. Emmeramni predicto Waldgario in eodem loco tertiam partem areæ eius. Et isti sunt testes per aures tracti : Lantfrid, Wicram, Iladamar, Engelhelm, etc.

CAP. XCVI. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Altoldum diaconum.

Quoniam nimium fructuosa inter mortales jam olim consuetudo inoleverat commutandi videlicet quasdam res pro ultrarum utilitate partium; præcelentissima regum sanxit clementia inter ecclesiasticarum rerum facultates licenter idem fieri et usque ad quinque hobarum supplementum cum cartulis ac testibus ita constare. Proinde igitur quidam nobilis, venerabilis scilicet diaconus, nomine Altoltus, tradidit ad S. Petrum apostolum sanctumque Dei martyrem Emmeramnum talem proprietatem quam habuit ad Gartheringon, et ad Haninchova et ad Atinga, in dominibus, curtis, horreis, pomerii, terris, pratis, silvis, pascuis, aquis, aquarumque decursibus, nihil extradimittens quin ex integro ad predictos sanctos transfudisset, in manum Ambrichonis ven. ep., ejusque advocati Gundberti atque Ogonis vice domini. E contra vero praefatus advocatus, nomine Gundbertus, una cum domino suo episcopo tradidit de rebus S. Petri et S. Emmeramni eidem ven. diacono Altolti in proprium perpetualiter possidendum quidquid habere visus est ad Munolsinga, ædificiis, terris, pratis, silvis, pascuis, aquis aquarumque decursibus. Et isti sunt testes auribus tracti : Heryant, Askarih, Ambricho, Albröh, Pernhart, Epoho, Engelperht, Avo, Strupo, Karaheri, Hungis, Salomon, Cotaperht, Irmperht, Gerperht, etc. Vestitores

tor autem Albricus. Actum est coram Engildeone A sunt testes : Sindperht, Pernhart, Hartuvic, Avo, Gozperht, Wieran, et reliqui.

CAP. XCVII. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Ehamaram et Helmpterum.*

Cunctis patescat fidelibus quia nobilis quidam Ebamarus videlicet et frater ejus Helmpterus tradiderunt ad S. Emmerammum quidquid proprietatis habuerunt ad Atinga in manum Ambrichonis ven. ep. ejusque advocati Wicrammi, ea videlicet ratione : ut eterque eorum suam uxorem et filios que sunt mancipia S. Emmerammi, id est, Herosta, Chuonrat, Wasa, Cotahilt, Deolfrit, Gozlind; simul cum proprietate possideat usque ad obitum suum. Post vero omnia revertantur ad praedictum sanctum. Et isti sunt testes : Adalhann, Nanzo, Hiltigoz, Gozpreht, Helsrib, Engilhelm, Eparachar, Ellinpoto.

CAP. XCVIII. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Engildeonem comitem.*

Omnium industria fidelium comperiat congruentiam commutationis quam ven. ep. Ambricho atque Engildeo comes in invicem perficerunt. Quidquid igitur Engildeo praedictus comes habere visus est ad Stupinga ad comitium suum pertinentis, id est, areis, terris cultis et incultis, pratis, pascuis, silvis, Atto advocatus suus totum contradidit ad S. Emmerammum, ipso comite jubente, in manum videlicet Ambrichonis ven. ep. ejusque advocati Herrandi. E contra vero idem Merrandus cum licentia domini sui episcopi tradidit praedicto comiti de rebus S. Emmerammi quidquid Ambricho ep. providit ad Elisendorf, id est tria mancipia et domum cum curte, cum omnibus appendicitiis ejus, Actum est autem ad Reganespunc in presentia pronominati episcopi atque comitis. Vestitor quoque fuit Atto ; revestidores vero fuere Owart presbyter et Gundhart.

CAP. XCIX. — *Traditio Polonis.*

Polo tradidit Ambrichoni ven. episc. quemdam servum, nomine Adalfridum, in proprio possidendum. Et isti sunt testes : Albrih, Pald, Sigifrid, Raffolt, Sonperht, Ratolt, Lanpero.

CAP. C. — *Commutatio inter Ambrichonem et Hartwigum.*

Notum sit omnibus fidelibus quia nobilis quidam, nomine Hartwigus, tradidit ad S. Emmerammum aream i et agrum i ad Illinchova. E contra vero Strupo advocatus, jubente domino suo ep. Ambrichone, tradidit praedicto nobili in eodem loco terrae arabilis agros ii. Et isti sunt testes : Suindperht, Pernhart, Hartuvic, Avo, Gozperht, Rodmunt, Arnhelm, Hiltiprant, Heriperht, etc.

CAP. CI. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Engilhardum.*

Notum sit omnibus fidelibus quia nobilis quidam, nomine Engilhart, tradidit ad S. Emmerammum terrae arabilis agrum i et pratorum carrad. ii loco Sempinchova nuncupato. E contra vero Strupo advocatus jubente domino suo Ambrichone ep. tradidit praedicto nobili in eodem loco aream i. Et isti

A sunt testes : Sindperht, Pernhart, Hartuvic, Avo, Gozperht, Wieran, et reliqui.

CAP. CII. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Helfricum.*

Utilis valde et nimium fructuosa olim inter homines inoleverat consuetudo commutandi videlicet quasdam res ob ultrarumque opportunitatem partium. Id itaque quidam vir nobilis, nomine Helsrib, ejusque conjux Hiltisnot recolentes tradiderunt ad S. Emmeramnum talem proprietatem qualem illa ad Chaparussa habuit. Statim vero relinquentes ad praedictum sanctum ; et fuit Avo sidejussor atque vestitor. E contra vero Ambricho ven. ep. et supradictius Avo advocatus suus qui hanc traditionem receperunt, de rebus S. Emmerammi tradiderunt eidem Helsrico ac illius conjugi beneficium quale ipse Helsrib ad Sempinchova habuit, ea scilicet ratione, ut si unus eorum via decederet, alter possideret usque ad obitum suum ; post vero, redigatur ad pristinum locum. Sunt autem testes auribus tracti Egilperht comes, Odalperht, Bernhart, Egilperht, Askrib, Erchanperht, Hungis, Irnperht.

CAP. CIII. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Ogonem.*

Quoniam regalium auctoritas institutionum concubitorum congruentias in ecclesiasticis rebus fieri permisit, nobilis quidam, nomine Ogo, quin et id ipsum frequentaret minime pretermittere distulit. Tradidit igitur praedictus vir nobilis Ogo ad S. Petrum sanctumque Dei martyrem Emmerammum talem proprietatem qualem visus est habere ad Samotinga, id est, de silva jugera cxi, et ad Haholstat de silva jugera xxx, et ad Sempinchova terrae arabilis jugera x, et mancipia vii, id est : Perehuni, Dechilla, Perehtuni, Perehtsuvinto, Germunt, Rodmunt, Wolspurc, in manum videlicet Ambrichonis ven. ep., advocatorumque ejus Gundperti, Herrandi. E contra vero idem Cundpertus atque Herrandus tradiderunt de rebus S. Emmerammi ante nominato Ogoni, Ambrichone ep. consentiente ad Eskinhart areas ii et quidquid ad easdem pertinuit, terris, pratis, silvis, aquis, aquarumque decursibus et ceteris omnibus, et mancipia vii, id est : Ellinpurc, Wolspire, Pazrib, Weidherii, Reginolt, Waltrut, Hiltrud. Nihil extra dimittentes, quin ex integrō eidem Ogoni contrarent in possessionem perpetuam. Et isti sunt testes :

Folrat, Waltrib, Albrih, Perehtolt, Rodker, Salacho, Wolmunt, Ambricho, Rodperht, Trog, Perehtolt, Otperht, Perehtrih, Durine, Teor, Avo, Strupo, Heripold, Lantfrid, Oto, Amalperht Marcho, Gundhart, Adalrib, Erchanperht.

CAP. CIV. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Engilscalchum.*

Notum sit omnibus sanctæ Dei Ecclesiae fidelibus quia nobilis quidam, nomine Engilscalb, tradidit ad S. Emmerammum terrae arabilis jugera v ad Popingga in manum videlicet Ambrichonis ven. ep. ejusque advocati Wicrammi. E contra vero idem Wicrammus tradidit de rebus S. Emmeramni consentiente

domino suo episcopo prædicto nobili Engilscalcho A terræ arabilis jug. iv et dimidium ad Pilinga in proprium perpetualiter habendum. Et ut hæc commutatio firmior habeatur et a posteris melius credatur placuit duas cartulas uno tenore scriptas exhibere.

CAP. CV. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Chunipertum comitem.*

Hæc igitur commutatio inter Ambrichonem ep. et Chunipertum comitem facta est. Nam Chunipertus comes dedit ad S. Emmerammum terræ arabilis jug. vi de rebus beneficij sui ad Atinga. Et missi ejus id ad perficiendum fuerunt Engilscalch et Hiltimar, et Willibelm. E contra vero Ambricho ven. ep. dedit Chuniperto comiti in eodem loco totidem jugera terre arabilis; et missi ejus fuerunt Lio presbyter, et Wicram atque Deotfrid hoc ad perficiendum. Ut verius firmiusque credatur duas cartas pari tenore scriptas placuit exhibere.

CAP. CVI. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Wicpertum.*

Notum sit omnibus in Christo fidelibus quia vir quidam nobilis, nomine Wicperht, tradidit ad S. Einmerammum ad Mulibusun pratorum jugera v cum fruticibus evellendis in manum videlicet Ambrichonis ven. ep. ejusque advocati Heripoldi. E contra vero idem Heripoldus tradidit de rebus S. Einmerammi consentiente domino suo ep. prædicto viro Wicperhto in eodem loco pratorum totidem jugera perpetualiter habendum. Et ut hæc commutatio firmior habeatur et a posteris melius credatur, placuit duas chartas scriptas et testes adhibere quorum nomina sunt hæc: Lintperht, Wolf, Schilpunc, Engilperht, Eckihart, Ratpot, Nidhart, Oiperht, Lautperht, Isanparto, Perehart.

CAP. CVII. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Olgisum presbyterum.*

Divina instituente gratia tradidit quidam nobilis venerabilis videlicet presbyter nomine Otkis, ad S.

Petrum, sanctumque Einmerammum proprietatem suam qualem habuit ad Illinchovum, in manum scilicet Ambrichonis ven. ep. ejusque advocati Struponis, nihil extra dimittens quin ex integro illuc transfunderet atque laxaret. E contra vero Ambricho præfatus episcopus atque suus advocatus Strupo tradiderunt de rebus prædictorum sanctorum in eodem loco illam casam in australi parte consistentem, id est: Herimarincheva cum terris, pratis, et uenore, et cum omnibus illuc pertinentibus Otkiso presbytero in proprium usque ad obitum suum; postea vero redigantur ad pristinum locum. Et isti sunt testes: Gozold, Herrant, Heripold, Gundperht, Albrib, Rupo, Witker, Ascrib.

CAP. CVIII. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Helmpertum.*

Notum sit omnibus sanctæ Dei Ecclesie fidelibus quia nobilis quidam, nomine Helmperto, tradidit ad sanctum Einmerammum quidquid habuit ad Dorniginpa, in manum videlicet Ambrichonis ven. ep. ejusque advocati Antarpoti. E contra vero idem Antarpot tradidit de rebus S. Emmerammi, consentiente domino suo ep., prædicto nobili Helmperto ad Wolfratinchosum quidquid ibi habuit in proprium perpetualiter habendum. Et isti sunt testes: Adalrih, Avo, Strupo, Reginolt, Eparhart, Ascrib, Rupo, Folkrat, Erchanperht.

CAP. CIX. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Adalricum.*

Notum sit omnibus fidelibus sanctæ Dei Ecclesie quia nobis quidam nomine Adalrih tradidit ad sanctum Petrum sanctumque Dei martyrem Emmerammum ad Fetarah cum culta terra et inculta jugera c. E contra vero tradidit Antarpot cum licentia Ambrichonis ep. de rebus S. Petri et S. Emmerammi supradicto Adalrico prope Niwinhusua jugera xxx. Et isti sunt testes: Avo, Strupo, Gundperht, Regiolf, Rupo, Erchanperht, Eparhart.

Explicit Liber I.

LIBER SECUNDUS.

CAP. I. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Unlazum.*

Cognoscat igitur omnium industria fidelium præsentium videlicet et futurorum quia quidam nobilis, nomine Unlaz, tradidit ad S. Einmerammum talam proprietatem qualem habuit ad Erlingun, id est, areas v, domos v, horrea v, agrorum et pratorum hexas vii, nihil extra dimittens quin ex integro ad supradictum sanctum transfudisset in manum videlicet Ambrichonis ven. ep. ejusque advocati Askarici. E contra vero idem Askaricus, consentiente domino suo episcopo, tradidit de rebus S. Einmerammi prædicto nobili Unlazo ad Wilhsin ecclesiastiam, casam cum curte, horreum i hexas iv

mancipia v in proprium habendum. Testes quorum nomina sunt: Nordpol, Adalfrid, Zecilio, Ratfrid, Beotflat.

CAP. II. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Owardum presbyt.*

Pluriñorum igitur industria cœperat qualiter ven. quidam presbyter, nomine Owardus, commutationem congruam peregit. Prædictus namque presbyter tradidit ad S. Petrum sanctumque martyrem Emmerammum talam proprietatem qualem ad Stupinga visus est habere; id est, in terra arabili, et silva, et prato hexas iii et jug. xx, casam cum curte, horreum quoque atque pomœrium, nihil extra dimittens terris, pratis, pascuis, aquis aqua-

rumque decursibus, exitibus et redditibus quin ex A integro illuc transfudisset in manum videlicet Ambrichonis ven. ep. advocatorumque ejus Herrandi atque Gundoberti. E contra vero Herrandus, atque Gundobertus, consentiente Domino suo ep., tradiderunt de rebus S. Emmerammi bis praedicto Owardo in proprium perpetualliter habendum ad Tagaratinga ecclesiam 1, casam cum curte, horreum quoque, atque pomarium, holas iii cum omnibus appendiciis earum. Et isti sunt testes: Hadamar, Pliiger, Leoparto, Lantfrid, Chrestine, Waltrih, Altrih, Perebott, Schilpunc, Durinc, Isanperht, Reiginperht, Ruodhart, Heino, Eparolf, Strupo. Vestitores et revestitores sunt Herrandus, atque Gundbertus atque Epatollus. Actum ad Reganaspure coram Engildeone comite. Anno Domini 888.

CAP. III. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Rofoldum atque Truhmannum.

Notum sit omnibus fidelibus quia nobilis quidam, Rafolt videlicet atque Truhman, uterini fratres, tradiderunt ad S. Petrum sanctumque Dei martyrem Emmeramnum tales proprietates quales ad Stupinga habuerunt, nihil extra dimittentes adficiis, terris, pratis, pascuis, silvis, aquis, viis, quin ex integro ad praedictos sanctos contraderent, in manum videlicet Ambrichonis ven. ep. ejusque advocati Gundeberti. E contra vero idem advocatus consentiente Domino suo ep. tradidit de rebus S. Emmerammi ad Punninhart praefatis nobilibus casam cum curte, et horreum, et hobam i, et insuper eidem Truhmanno unius areæ partem i, et terræ arabilis jug. vi, et de pratis carrad. i in perpetuam possessionem. Et isti sunt testes: Avo, S. rupo, Durinchart, Machelm, Askarih, Folrat, Riphold, Adalrih, Waltrih, etc.

CAP. IV. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Liubertum.

Notum sit omnibus sanctæ Dei Ecclesiae fidelibus quia nobilis quidam nomine Liutperht, tradidit ad S. Emmeramnum de silva jug. lxx in loco Tuciilinga nuncupato in manum videlicet Ambrich. ven. ep. ejusque advocati Gundeberti. E contra vere Gundbertus, consentiente Domino suo ep., tradidit eidem Liutperht in eodem loco de silva jug. L in proprium perpetualliter habendum. Et isti sunt testes Durinchart, Eparhart, Gammo, Pirihtilo, Ratolt, Pald, Lanepero.

CAP. V. — Commutatio inter Ambrich episcopum et Fries.

Comperiant omnes fidèles quia Fries quidam nobilis tradidit ad S. Emmeramnum ad Geilunasphæ pratorum jug. iii in manum Ambrichonis ven. ep. ejusque advocati Eparbardi. E contra vero idem Eparbardus cum licentia episcopi tradidit praedicto nobili pratorum jug. ii ad Guttinga in proprium habendum. Et isti sunt testes: Helfrih, Rafolt, Adalhun, Hiltipero.

CAP. VI. — Commutatio inter Ambrichonem et Wolfsperht.

Cuncis patesiat fidibus quia nobilis quidam, nomine Vuolsperht, tradidit ad S. Emmeramnum suum proprium servum Anthelnum et terræ arabilis jugera x ad Snudinga in manum videlicet Ambrichonis ven. ep. ejusque advocati Adalberti. E contra vero idem Adalbertus, consentiente domino suo episcopo, tradidit de rebus S. Emmerammi praedicto nobili Wolferto ibidem ad Snudinga unum servum, nomine Gebaradum, et terræ arabilis jugera x. Et isti sunt testes: Pernhart, Antarpot, Avo, Herrant, Gundpert, Erchanperht.

CAP. VII. — Complacitatio inter Ambrichonem episcopum et Hiltonem abbatem.

B Per cartulam quæ videlicet aperte ac veraciter nonnullorum inseratur auribus fideliū qualiter hæc complacitatio peracta sit. Tradidit namque Hitto honorabilis abbas ad S. Petrum sanctumque Dei martyrem Emmeramnum proprietatis sua holas vi, cum ædificiis et mancipliis xv, Meginheri Adalger, Milo, Meginheri, Williberm, Liupuni, Liupkis, Ratkis, Wolfheri, Hiltipirc, Deotpurc, Adalswind, Liupdrud cum duobus filiis in loco Sulzphah nuncupato in manum Ambrichonis ven. ep. et advocatorum suorum Gundberti atque Herrandi. E contra idem Gundbertus atque Herrandus cum licentia domini sui ep. et cum consensu totius familiæ tradiderunt praedicto Hittoni de rebus sanctorum qui supra dicti sunt, tria loca cum omnibus appendiciis suis, id est: Chuningesfeld, et Vuaso et Purepah; quatenus eas usque in finem suum firmiter teneat atque possideat, ac postea cuncta ad praedictos sanctos redigantur et revestiantur. Et isti sunt testes ejusdem rationis: Ogo, Strupo, Erlapold, Chadal, Hartperht, Hiltipero, Righer, etc.

CAP. VIII. — Commutatio inter episcopum Ambrichonem et regem.

Ista mancipia sunt in potestate Ambrichonis episcopi: Embilt, Appa, Rihhoff, Rato, Engilhilt et filia ejus Rihhilt, et Rihnot, Engilmar, Hiltisnot. E contra vero sunt in regis potestate ad Ergoltinga Gerui, Dultin, Gundhelm, Engilpero, Machelm, Regindrud, Elisa, Embilt, Gerni, Ermold, Ellinhilt, Liupila, Rihhilt, Rahhila, Reginolf Perehtgunto, Reginhilt, Peechilt.

CAP. IX. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Engilpertum comitem.

Notum sit omnibus fidelibus quia Engilpertus comes tradidit ad S. Emmeramnum mancipia iii, id est: Alblind et filii ejus ii in manum Ambrichonis et advocati ejus Polonis, ea videlicet ratione: ut Ersenom servum S. Emmeramni in proprium possideat usque ad obitum suum et uxoris sue. Et isti sunt testes: Engilsealch, Pernhart, Erchanperht, Rafolt, Heripold, etc.

CAP. X. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Reginharium.*

Comperiat omnium industria fidelium quod Reginheri tradidit ad S. Emmerammum duas partes jugeris unius in manum Adalpoli ad Cholinpah. E contra vero idem Adalpold cum licentia domini sui Ambrichonis ep. tradidit de beneficio suo in eodem loco prædicto Reginhario tertiam partem jugeris unius. Et isti sunt testes : Reginhoh, Albrih, Rihpold, Folcrat, Gerhelm, etc.

CAP. XI. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Pataricum.*

Cognoscet industria omnium fidelium quia Patarib quidam nobilis tradidit ad S. Emmerammum areæ unius in latitudine perticas ii, et in longitudine perticas x in loco Mezinga nuncupato. E contra vero ven. ep. Ambricho et advocatus ejus Oto tradiderunt terræ arabilis in latitudine perticas ii, in longitudine xx in eodem loco. Et isti sunt testes : Erchanperht, Waltrih, Patarib, Gammo, Pereholt, Sigifrid, Hitto, Oto, Adamar, Hitto, Chazo, Liutfrid, etc.

CAP. XII. — *Traditio Rodharii, et quasi cuiusdam complacitatio Stomachi inter Ambrichonem ep. et Rodharium.*

Cognoscet omnis Ecclesie Dei beatissimus ordo qualiter quidam nobilis, nomine Rodheri, de æterna sibi prospiciens remuneratione præsentique consulens necessitatibus tradidit ad S. martyrem Emmerammum quidquid in villa Samutinga nuncupata proprietatis visus est habere in mancipiis quorum nomina sunt hæc : Tiso, Albuvar, Sigifrit et filii ejus, in ædificiis, et terris cultis et incultis, aqua, silva, viis et inviis, exceptis tribus soluimodo mancipiis unoque vili nemore aliunde conquisito, ven. ep. Ambrichone hanc traditionem suscipiente, advocate ejus Gundberto, ea scilicet ratione : ut e. contra tres mansos de rebus supradicti sancti cum redditibus acciperet, et per singulos annos, donec in hac fragili vita viveret, vestimentum deorsum textum i et cam., cubitos xvi habens in longitudine, camisan quoque et cottum similiter i, de vino carad. i, id est, situas xxx, farinæ mod. x, pracial. ii. Frisking. iv duas [vervecinas] berbecinas, duas autem reliquias porcina, singulas singulis appetriatas tremissis, et ut hæc omnia pariter cum illa tradita hæreditate suo usui servientia suoque juri cedentia, dum viveret, firmiter obtineret complacitavit. Et si vel episcoporum quispiam, vel etiam eoruni familiarium horum quippiam subtrahere aut infringere conetur et perfecerit, ille nominatus Rodheri sua proprietatis liberam haberet potestatem vertere quo libuerit. Sed et testium quoque Norico more per aures traciorum nomina cerni licet in præsenti : Hadamar, Wago, Uulaz, Avo, Strupo, Ambricho, Rupo, Durinchart, Eparhart, Iipunc, Wetti, Strupo, Rihbad, Herirat, Rodhart, Lantperht. Hæc est secunda traditio. Et hi sunt testes : Herrant, Strupo, Rihpold, Karaheri, Eparahchar, Petilo, Adalhun, Unolz, Deotperht.

A Actum est autem anno Arnulfi regis secundo vii Kalendarum Martialium in loco qui vocatur Menzibah, præsentibus autem monachis canonicisque quam plurimis, id est : Rodolfo sancti martyris Emmerammi cœnobitarum præposito, Deotperto custode sacrorum et monacho, Tutone monacho et diacono, Erimperio presbytero et canonicorum præposito, Reginone diacono, Erminoldo presbytero, Perideone presbyt., Enolto presbytero, Wiigozo diac., Wolfelmo diac., Mahthario subdiacono, Harperto subdiac., Deotmunt subd., Wolftolo diac., Attone subd., Wolfrato subdiacano.

CAP. XIII. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Pernuinum.*

B Cunctorum comperiat industria fidelium præsenti scilicet in sancta Ecclesia et futurorum qualiter concambium præsens perageretur. Tradidit namque quidam nobilis vir, nomine Pervum, ad S. Petrum sanctuïque Einmerammum in locis Hittinchoba et Dentinchoba nuncupatis proprietatis suæ ac conjugis suæ inter terram arabilem, et prata atque silvam jugera cxlv in manum videlicet Ambrichonis ven. ep. ejusque advocati Gundberti. E contra vero præfatus episcopus atque Gundbertus cum consensu monachorum et canonicorum tradiderunt de rebus prædictorum sanctorum eidem Pernwino et conjugi suæ ad Puningon casam cum curte, ecclesiæ quoque cum omnibus appendiciis suis, et terræ arabilis, ac pratorum atque silvæ jugera clxxxiii: in proprium perpetualiter habendum. Et ut hec commutatio firmiter habeatur placuit duas cartulas pari tenore conscriptas et auribus testes irahere. Hi sunt Erchanperht, Ambricho, Sigifrid, Ratolt, Hitto, Salacho, Eparhart, etc. Vestitor et revestitor Albrih fuit.

CAP. XIV. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Otonem.*

D Oto quidam nobilis tradidit ad S. Einmerammum talem proprietatem qualem habuit ad Swindbah in manum Ambrichonis ven. ep. et advocati ejus Reginhobi contra solidos lx. Et isti sunt testes : Engiscalch, Westargowo, Gerperht, Oego, Cundachar, Nidhart, Rihpold, Eparachar, Azo, Pero, Perideo, Chuniperht, Helfsrib, Erchanperht, Albrih, Ambricho, Rachof, Willibelm, Rodolf, Strupu, Adalperht.

CAP. XV. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Hardpertum.*

Multorum comperiat industria fidelium qualiter subsequentis complacitatio traditionis perficeretur. Tradidit namque quidam manu missus liber, nomine Hartbertus, videlicet subdiaconus proprietatem suam ad S. Petrum sanctumque Dei martyrem Einmerammum quam habere visus est ad Foliuchova, terris, pratis, pascuis, viis et inviis, et ad Rogkinga de silva jug. vii, nihil extra dimittens, quidquid in his locis habuit, quin ex integro ad prædictos sanctos contraderet in manum videlicet Ambrichonis ven.

ep. ejusque advocati Gundberti. E contra vero idem advoeatus consentiente domino suo episcopo tradidit præfato Hartberto illud beneficium ad Eigelstat cum omnibus appendiciis suis, ea videlicet ratione: quatenus idem Hartbertus et unus proximorum suorum post ipsum usque ad obitum suum firmiter possideat illud beneficium in proprium, ac postea ad superscriptos sanctos pertineat. Et isti sunt testes: Hadamar, Plidker, Reginpold, Albrich, Reccho, Molumunt, Isanperht, Perehtolt, et cæteri quam plurimi. Actum est ad Weltinpure, consentientibus canoniciis, Ermperto presbytero, Germundo presb., Reginone diacono, Rodaldo presbytero et monacho, Deotperto presbytero et monacho, Tutone diacono et monaeho, et cæteris omnibus.

CAP. XVI. — Commutatio inter Hiltigardam et Riholfum presbyterum.

Notum sit omnibus fidelibus quia Witagowo advoeatus Hiltigardæ tradidit aream unam Rihholfo presb. de rebus Sanctæ Mariæ inferioris monasterii in loco qui dicitur Pab consentiente domina Hiltigarda. E contra vero idem Rihbold presbyt. ejusque advoeatus Sindperlus cum licentia Ambrichonis ven. ep. tradiderunt Witagowoni terræ arabilis duas partes in eodem loco. Et isti sunt testes: Adolf, Penhart, Helfrih, Cundfrid, Ardwit, Sindperht, Hunrib, Geiolf, Willipato, Hiltiperht, Ekkihart, etc.

CAP. XVII. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Engilscalchum.

Noverit omnium solertia fidelium quia nobilis quidam, nomine Engilscalch, tradidit ad S. Petrum sanctumque Dei martyrem Emmerammum casam cum curte, et terræ arabilis atque pratorum jugera LXXXIII in loco Purringa nuncupato in manum videlicet Ambrichonis ven. ep. et advoeati ejus Reginbohi. E contra vero Ambricho episcopus et advoeatus ejus Wicram tradiderunt de rebus prædictorum sanctorum eidem nobili ad Talachirchon ecclesiam et terræ arabilis jugera XXX. Et isti sunt testes: Engilperht coines, Erchanperht, Helmrih, Reginhoh, Rihpold, Westargowo, Helfrih, Racholf, Hitto, Egilpold, Rodmunt, Mezzi, Strupo, etc.

CAP. XVIII. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Hiltiperonem.

Notum sit quia quidam nobilis, nomine Hiltipero, tradidit ad S. Emmerammum agrum I ad Rodrantinchora. E contra vero advoeatus Helfricus cum consensu domini sui ep. Ambrichonis tradidit prædicto nobili in eodem loco agrum I in proprium habendum. Et isti sunt testes: Waltunc, Avo, Strupo, Wetti, item Strupo, Lantperht.

CAP. XIX. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Lanfridum.

Notum sit omnibus sanctæ Dei Ecclesiæ fidelibus

A advoeati Wicrammi. E contra vero idem Wicram tradidit de rebus S. Emmeramini, consentiente domino suo episcopo, prædicto nobili Lanfrido ad Sunichingon inter terram arabilem et prata jugera XXXIV; et silvæ jugera VI. Et isti sunt testes: Ogo, Erchanperht, Helfrih, Engilpold, Folrat, Derpheri, Strupo, Sindperht, Adalperht, Hadamar, Tato, Gerhoh, Hitto, etc.

CAP. XX. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Atonem.

Patescat igitur omnibus fidelibus quia nobilis quidam, nomine Ato, tradidit ad S. Petrum sanctumque Emmerammum de terra arabili jugera XI in loco Samutinga nuncupato in manum videlicet Ambrichonis ven. ep. ejusque advoeati Hadamari. E contra vero idem advoeatus, jubente et consentiente prædicto episcopo, tradidit jam dicto nobili Atoni de rebus supra nominatorum sanctorum ad Zeizinchova terræ arabilis jug. X in proprium jure perpetuo possidendum. Et ut hæc commutatio firmior habeatur veriusque credatur, placuit duas chartulas pari tenore scriptas exhibere, et testes adhibere quorum nomina sunt: Pernhart, Strupo, Erchanperht, Helfrih, Ambricho, Sigifrid, Hitto, Folcrat, Wetti, item Strupo, Ratolt, Mezzi, etc.

CAP. XXI. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Eigil.

Omnibus sanctæ Dei Ecclesiæ fidelibus notum sit quia Eigil quidam nobilis tradidit ad S. Petrum sanctumque Dei martyrem Emmerammum talèm proprietatem qualem ad Chāparussa habuit ædificiis, territoriis, viis, et inviis, nihil extra dimittens quin ex integro illuc transfunderet in manum videlicet Ambrichonis vener. ep. ejusque advoeati Adalrici. E contra vero idem Adalricus, consentiente domino suo ep., tradidit de rebus prædictorum sanctorum eidem Eigeloni in proprium habendum quod Hahicho ad Feterah jam olim in beneficium habuit. Et isti sunt testes: Hadamar, Antarpot, Otachar, Machelm, Hungis, Amalperht, Rihpold, Rihperht, Ternod, Strupo, Reginperht, Sigifrid, Adalp.

CAP. XXII. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Sigipertum.

D Notum sit omnibus fidelibus quia Sigipertus quidam nobilis tradidit ad S. Petrum sanctumque Dei martyrem Emmerammum quidquid ad Chāparussa habuit in manum videlicet Ambrichonis ven. ep. ejusque advoeati Adalrici. E contra vero idem Adalricus cum consensu episcopi tradidit eidem Sigiperto ad Engilmonaschirchon æqualem mensuram. Testes autem superioris commutationis istius quoque testes sunt.

CAP. XXIII. — Complacitatio Sandrati archiprebyteri.

habere visus est, et mancipia x quorum nomina sunt: A Dancrat, Purgund, Isanpero, Guodlind, Purat, Frecholf, Alazeiz, Folcrat, Ratolf, Egilmar, nihil extra dimittens praeter aream i, et jug. iii quin ex integro ad predictos sanctos contraderet, ea videlicet ratione: quatenus illud beneficium ad Erininga in proprium contineat usque ad obitum suum. Et Anzo filius Adalrici eamdein proprietatem simul cum ipso beneficio possideat usque ad finem vitae sue. Postea vero cuncta ad S. Petrum et S. Emmeramnum pertineant. Et isti sunt testes: Gundbold comes, Orendil comes, Ascrib Adalperht, Oto, Engelpold, Chuperht, Engilsealch, Eicco, Herimar, Adalrib, Oto, etc.

CAP. XXIV. — *Complacitatio inter Ambrichonem episcopum et Aspertum cancellarium.*

In nomine sanctæ et unicæ Trinitatis. Qualiter subsequens complacitatio perageretur multorum cognoscat industria fidelium. Tradidit igitur Aspertus ven. diaconus, cancellarius videlicet regis Arnulfi, ipso rege licentiam concedente, ad S. Petrum principem apostolorum, sanctumque Dei martyrem Emmeramnum proprietatem suam, id est illam capellam ad Feldun, et illam in loco qui dicitur Cella, et illum locum Gepantespah, et Gisalpah, et quidquid ad eadem loca pertinuit; adficiis quippe, mancipiis, terris, pratis, silvis, nihil extra dimittens praeter illa beneficiola quæ Oto et Gundperht habuerunt, quin ex integro ad predictos sanctos contraderet atque transfundenter in manum videlicet Ambrichonis ven. ep. ejusque advocati Gundberti. E contra vero idem Gundbertus consentiente domino suo episcopo, tradidit eidem Asperio, ven. diacono de rebus supradictorum sanctorum hæc loca, id est Oparinhusa, Niwinhusa, Lorcin, et quidquid ad eadem loca pertinere visum est, ea vid. ratione, quatenus ipse Aspertus et unus proximorum suorum cui tradere voluerit post se omnia ante nominata loca firmiter possideant usque ad obitum suum. Postea vero cuncta ad S. Petrum sanctumque Emmeramnum pertineant, exceptis illis duobus beneficiolis. Actum autem est ad Reganasbure cum attestacione et affirmatione monachorum, canonicorum atque laicorum. Et isti sunt testes: Herrant, Gundperht, Ogo, Erchanperht, Strupo, Ambricho, Sigifrid, Albrich, Pald, Wicker, Gundbold, Eparhart, Hitto, Folcrat, item Strupo, Wetti, Lantperht, Wernerheri, etc.

CAP. XXV. — *Commutatio inter Helfricum et Pattone.*

Notum sit quia Pato tradidit ad S. Petrum sanctumque Emmeramnum duas ancillas æquivocas, nomine Wolfslild, in manum Helfrici advocati. E contra Helfricus tradidit eidem Pattoni de beneficio Gotaperti unam ancillam, nomine Walfridam, in proprium habendam. Et isti sunt testes: Ogo, Ambricho, Gotaperht, Patarih, Durinchart, Rodmunt, etc.

* Auctor Anamodus de seipso.

CAP. XXVI. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Liutgarium.*

Patescat omnibus sanctæ Dei Ecclesie fidelibus quia Liutger quidam nobilis tradidit ad S. Emmeramnum ad Ilomeres jug. v in manum Ambrichonis ep. ejusque advocati Reginhobi. E contra vero Reginhob, jubente domino suo episcopo, tradidit eidem Liutgario ad Zeizinchofa jug. v in proprium habendum. Et isti sunt testes: Askarib, Ambricho, Pald, Irimerht, Erchanperht, Trago, Ino, Adalo, Gunzo, Adalpero.

CAP. XXVII. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Waltngum.*

B Cognoscat omnium industria fidelium quia Waltunc quidam nobilis tradidit ad S. Petrum sanctumque Dei martyrem Emmeramnum totam proprietatem suam quam habuit ad Teningon in manum Ambrichonis ven. ep. ejusque advocati Gerpertii. E contra idem Gerpertus una cum episcopo tradiderunt eidem Waltungo illud beneficium ad Otperchtineboha ex integro in proprium habendum. Et isti sunt testes: Askarib, Helfrih, Eparhart, Rupo, Strupo, Erchanpold, Gundalperht, Gozperht, Isanhart, etc.

CAP. XXVIII. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Perahigerum.*

Patescat omnibus sanctæ Dei Ecclesie fidelibus quia Perahiger quidam nobilis tradidit ad S. Emmeramnum ad Gundinhart aream i, et de terra arabilis jugera x, et de silva jugera vi in manum Ambrichonis episc. ejusque advocati Marchonis. E contra vero Marcho, jubente domino suo episcopo tradidit eidem Perahigero ad Hedinpah aream i, et de terra arabilis jugera x et de silva jugera vi in proprium habendum. Et isti sunt testes: Cotaperht, Reginhob, item Reginhob, Salomon, Ambricho, Sigifrid, Askarib, Kermunt.

CAP. XXIX. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Anamodum *.*

D Quoniam inumerabilium industria virorum rerum suarum opportunitates appetere et indagare studuit: placuit etiam cuidam rubicundo clero, nomine Anamodo, religioso videlicet subdiacono quasdam res proprietatis sue sibi ad commodum perducere atque copulare. Talem igitur proprietatem qualem piissimi regis Arnulfi donatione idem Anamodus in possessionem accepit, in pago Westermannomarcha nunquam capito, juxta Prointala, in loco Reitimpoh, in comitatu Engildeonis comitis, ad S. Petrum principem apostolum, sanctumque martyrem Emmeramnum cum mancipiis vii contradidit atque alligavit in manum Ambrichonis ven. ep., et advocatorum ejus Gerberti et Gundberti. E contra vero Ambricho, ven. presul una cum impositis manibus advocatorum suorum Gerberti scilicet atque Gundberti tradiderunt de rebus predictorum sanctorum eidem Anamodo quidquid ad Beningon in beneficium habuit, cum mancipiis vii, et ad Pondorf terre arabilis jug. xxii, simul cum illa hoba quam parentes ejus ibidem

habuerunt, et Nordewe illud beneficium ad Niufara, et quidquid ad eadem loca, ædificiis, terris cultis et incultis, silvis, pascuis, aquis, cæterisque omnibus bonis juste, legitimeque pertinere visum est, jam ter ante nominato Anamodo in proprium perpetualiter, nemine contradicente, possidendum tradiderunt et transfuderunt. Et isti quoque sunt testes: Adolf, Pernhart, Patto, Avo, Strupo, Herrant, item Strupo, Eparhart, Rupo, Sigifrid, Gozpold, Gundpato, Waltrib, Oto, Hadamar, Perehtolt, Rafolt, etc. Vestitores et revestitores Gerpertus et Gundpertus fuerunt. Actum ad Menzinpah.

CAP. XXX. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Epam.

Notum sit omnibus fidelibus quia Peren cuidam feminæ, nomine Epæ, tradidit de rebus S. Emmerammi ad Weipilingun aream unam. E contra vero eadem Epa duas mensuras terræ arabilis tradidit ad prædictum sanctum in eodem loco. Et isti sunt testes: Reginhoh, Gouzo, Altman, Cundheri, Cundalperht, Othelm.

CAP. XXXI. — Commutatio inter Cundrammum et Avonem.

Notum sit omnibus fidelibus quia Cundram tradidit in potestatem S. Emmerammi mancipia tria, nomine Adala, Wolfmunt, Pazhilt, in manum Eronis advocati. E contra Ave tradidit eidem Cundrammo de beneficio Mahtarii mancipia tria in proprium habendum, nomine Helingart, Perahtero, Ratuni. Et isti sunt testes: Odulman, Sigifrid, Adalböh, Otperht, Willihelm, Engilhart.

CAP. XXXII. — Commutatio inter Adalhunum majorem et Meginhardum.

Notum sit quia Adalhun major cum licentia episcopi Ambrichonis tradidit Meginhardo unius areæ partem unam ad Chaparussa. E contra idem Meginhardus tradidit ad S. Emmerammum agri unius partes duo in eodem loco.

CAP. XXXIII. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Ermupertum presbyterum.

Propter multorum felicitatem [f. falsitatem] titubationis fidei, et quia sibi succendentibus pro rerum fortuita mutabilitate principatis quorumdam diutinus labor prioris servitii vel oblivioni traditur, vel post tergum forsitan revolvitur, cœperunt quidam quasi prudentiores altius ex cogitare qualiter et beneficia præsentis vitæ solamine arctius sibi quodam modo constringerent, et proprietates, si cui eas contigerit habere, pro instantis levamine necessitatis et futuræ spe remunerationis cautiori consilio reservarent. Ita itaque eadem cogitatione armatus quidam religiosus presbyter et Radasponensis episcopii canonorum præpositus, nomine Ermupertus, tradidit S. Petro principi apostolorum, sanctoque Emmerammo martyri et episcopo in manu Am-

A de Arnimaro quodam nobili ejusque cohæredibus pecunia potuit acquirere, cum curte et ædificiis, mancipiis quoque additis numero x. Eisdemque tradentibus, id est, advocatis, Avone v:delicet et Gundperht, jubente quidem Ambrichone ep., et accepto in proprietatem idem Ermupertus, quicquid in beneficio visus est habere cum ædificiis et curtibus, mancipiis, et omnibus ostensilibus; ita scilicet ut, et dato et accepto, donec in hac fragili vita viveret, consimili jure proprietatis eteretur, nullo inquitante, nullo contradicente. Post illius autem vitæ obitum salva omnia et intemerata servitio supradictorum sanctorum cedent sine mora. Et isti sunt testes: Hadamar, Rodker, Strupo, Ermperht, Erchanperht, Herirat.

B CAP. XXXIV. — Commutatio inter Ermupertum presbyterum et Sigifridum.

Notum sit omnibus fidelibus quia Ermupertus tradidit Sigifrido cum licentia Ambrichonis episcopi de rebus beneficii s i duas partes jug. unius in proprium habendum ad Espilapah. E contra vero prædictus Sigifridus tradidit proprietatis suæ jug. i ante nominato Eremperht in eodem loco. Et isti sunt testes: Albric, Folcrih, Hitto, etc.

CAP. XXXV. — Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Attimarum atque Cundrammum.

Notum sit omnibus fidelibus quia Wicram advocatus Ambrichonis ep. tradidit Attimaro et Cundrammo cum licentia supradicti ven. ep. terre arabilis jug. v in loco nuncupato Atinga. E contra dederunt Attimar et Cundram ad S. Emmerammum ligni jug. vii. Postea autem tradidit Attimar et ad super memoratum sanctum de terra arabili jug. iv. E contra Wicram tradidit totidem jug. in proprium habendum Attimaro.

CAP. XXXVI. — Traditio Adalungi archipresbyteri.

Notum sit omnibus sanctæ Dei Ecclesiæ fidelibus quia Adalunc archipresb. tradidit proprietatem suam quidquid ad Sulactala habuit, Amalungo atque Alajungo usque ad obitum suum possidendum. Post obitum vero eorum ad sanctum Dei martyrem Emmerammum in manum Ambrichonis ven. ep. et advocati sui Reginhoi, et mancipia, quæ ibi habuit, quorum nomina sunt hæc: Ekko, Hiltipold, Ratheri, Paldker, Ratperht, Liuhilt, Hiltisnolt, Rihilt, Rafrit. Et esti sunt testes traditionis hujus: Ogo, Egilscalch, Wago, Gerperht, Rihpold, Perehtheri, Eparahchar, Hitto, Adalperht, Helfrih, Oapi, item Adalperht filius Engiscalhi. Hoc factum fuerat ad Pilistington Kal. xvi Septemb.

CAP. XXXVII. — Commutatio inter Gerbertum advocateum et Otonium.

Notum sit omnibus fidelibus quia Otoni tradidit ad S. Emmerammum nemusculum unum ad Reinna. E contra vero Gerberius advocatus, jubente domino

b. Hitto, Lantperht, Hartperht, Patarib, Sindperht.
CAP. XXXVIII. — *Complacitatio inter Aspertum episcopum et Maitharium.*

Notum sit omnibus fidelibus quia Maitharius quidam manumissus religiosus videlicet subdiaconus tradidit ad S. Petrum sanctumque Emmerammum talem proprietatem quam le rex Arnulfus ei in proprium concessit ad Stupingon, in manum videlicet Asperi ven. ep., ejusque advocatorum Herrandi atque Gundberti; ea videlicet ratione: ut idem Maitharius beneficium suum ad Owanashovon cum omnibus appendiciis ejus in proprio possideat usque ad obitum suum, et postea ad predictos sanctos unctione redigantur ac stabiliantur. Et isti sunt testes: Askarib, Waltrih, Durinchart, Hardperht, Garaheri, Hitto, Alboni, Mezzi, Eparhart, Albric, Pereholt, Deotrib.

CAP. XXXIX. — *Commutatio inter Aspertum episcopum et Wikkernum diaconum.*

Cognoscat omnis Ecclesiae beatissimus ordo qualiter quidam nobilis diaconus, nomine Wikkernus, de æterna sibi prospiciens remuneratione præsentique consulens necessitatibus. Tradidit namque ad sanctum Dei archangelum Michaelem talem proprietatem quam habuit ad Rossendorf cum omnibus adjacentiis et mancipiis iv quorun nomina hæc sunt: Kerperht, Ratmot, et filius ejus II, ven. ep. Asperio hanc traditionem suscipiente, advocatoque ejus Jacobo, ea scilicet ratione; ut e contra suum beneficium, quod habere visus est ad Chessendorf et Grammanesdorff cum omnibus adjacentiis et mancipiis haberet, et ut hæc omnia pariter possideret absque dubio usque in finem vitæ suæ, et post obitum ejus omnia meliorata ad supradictum sanctum Dei archangelum redigantur. Sed et hoc complacitavit; ut, si quandoque monachicam vitam voluisset ducere, suum solium habuisse in eodem monasterio supradicti archangeli Michaelis. Sed et testium quoque Norico more per aures tractorum nomina cerni licet in præsenti: Gernod, Albrat, Ratmunt, Ascrib, Deotrib, Tevit, Deotpato, Waltilo, Strupo, Ekkiperht, Nordheri, Waltrih, Rodbho. Actum est v Id. April. in loco qui dicitur Maninseo præsentibus omnibus monachis qui tunc in eodem loco visi sunt, juvenes atque senes.

CAP. XL. — *Commutatio inter Aspertum episcopum et Amalpertum, et Pernhardum atque Richonem.*

Notum sit omnibus sanctæ Dei Ecclesiae fidelibus quia Amalperht, atque Pernhart et Rihho, quidam nobiles viri tradiderunt ad S. Petrum sanctumque Dei martyrem Emmerammum de terra arabilis jug. XL, et de silva jug. XXII in loco Punninhard vocato in manum videlicet Asperi ven. ep. ejusque advocati Herrandi. E contra vero idem Herrandus cum licentia domini sui ep. tradidit de rebus S. Petri, et S. Emmerammi prædictis nobilibus in eodem loco terræ arabilis et silvæ totidem jugera in proprium perpetualliter habendum. Et isti sunt testes: Wicker,

A Sigsrid, Helfrib, Ermperht, Hitto, Gammo, Albric, Gundpold, Reginpold.

CAP. XLI. — *Commutatio inter Ambrichonem episcopum et Herrandum.*

Notum sit omnibus fidelibus quia Herrant tradidit ad sanctum Emmerammum duos servos, nomine Posoneim et Pumannum. E contra vero Ambricho ep. et Gundpertus advocatus ejus tradiderunt eidem Herrando totidem servos, nomine Lutfridum et Grimoldum, in proprium perpetualiter habendum. Et isti sunt testes: Erchanperht, Albric, Pereholt, etc.

CAP. XLII. — *Complacitatio inter Aspertum episcopum et Hadamarum atque Sahlindam.*

In nomine sanctæ et unicæ Trinitatis, qualiter subsequens complacitatio perdigeta sit multorum cognoscat industria fidelium. Tradidit igitur quidam matrona venerabilis, nomine Sahlind, ejusque advocatus, nomine Hadamarus ad S. Petrum sanctumque Dei martyrem Emmerammum in manum videlicet Asperi reverentissimi episcopi atque advocati ejus Gunderti talem proprietatem quam regali donatione habere visa est ad Hardheim, exceptis autem tribus mancipiis, id est Christian, Deotwib, Albswind, ut liberi permaneant, et terre arabilis jugera xxx, pratorum jug. vi, ut Altman et omnia in proprio possideant usque ad obitum suum, et postea ad predictos sanctos redeant. Cetera universa, tam ædificiis quam mancipiis, terris quoque cultis et incultis, silvis, aquis, aquarumque decursibus, pratis, pascuis, una cum omnibus appendiciis ejusdem loci ad jam dictos sanctos ex integro donata ac allegata sunt; ea videlicet ratione: quatenus idem Hadamar atque uxor ejus Sahlind illum fiscum ad Halolstat de rebus S. Petri et S. Emmerammi, eamdemque proprietatem ad Hardheim firma ratione usque ad finem suum teneant atque possideant; postea vero præfati sancti et provisor eorum utrumque locum in potestatem suam absque omni contradictione recipient. Istius etiam traditionis sunt testes: Engildeo comes, Orendil comes, Pernhart, Avo, Folrat, Durinchart, Reginpald, Lantpero, Askarib, Deotker, Rodolf, Amalperht, Strupo, Engilperht, Albric, Pereholt, Rupo, Gozpold, Herimar, Ringols, Geio, etc.

D CAP. XLIII. — *Commutatio inter Aspertum episcopum et Reginhohum.*

Notum sit omnibus fidelibus quia nobilis quidam, nomine Reginhoh tradidit ad S. Emmerammum ad Pilistington terræ arabilis jug. i. E contra vero Ribboldi advocatus jubente domino suo Aspero ep. tradidit prædicto nobili in eodem loco dimidium jug. i. Et isti sunt testes per aures tracti: Reginhoh, Sigrifrid, Pald, item Sigrifrid.

CAP. XLIV. — *Commutatio inter Aspertum episcopum et Sigfridam viduam.*

In Dei nomine, placitum atque conventum inter Aspertum ven. ep. et quamdam nobilem viduam Sigrifrit; ut aliquas res pro communis utilitate inter se

confirmarent, quod ita et fecerunt. Tradidit itaque prædicta vidua Sigifrit talem proprietatem quam ad Milizroed habere visa est simul cum advocate suo, nomine Ratoldo, ad S. Petrum sanctumque Dei martyrem Emmeramnum; hoc est: aream i, et de terra arabili jugera xxvi et pratorum ad carradas viii, in manum videlicet Asperi ep. et advocate ejus Herrandi. E contra vero idem Herrandus, consente domino suo ep. tradidit de rebus S. Emmerammi Pezcinmos præfatae viduae aream i et de terra arabili jug. xxx in perpetuam possessionem. Et isti sunt testes: Garaheri, Chuniperht, Sindperht, Rod-

A ger, Gundpald, Folcrih, Hitto, Wetti, Ambricho Asperht.

CAP. XLV. - *Commutatio inter Aspertum episcopum et Rafridum.*

No verit cunctorum industria fidellum qualiter subsequens peracta est commutatio. Tradidit itaque quidam nobilis vir, nomine Rafrid, ad sanctum Dei martyrem Einmeramnum in manum Asperi ven. ep. et advocate ejus Garaharii in loco Samutinga nuncupato casam cum curte, terræ arabilis..... Desunt sequentes pauculi versus, ob solium ultimum e codice excisum.

ANNO DOMINI DCCCC.

EUTROPIUS

LONGOBARDUS PRESBYTER.

DE JURIBUS AC PRIVILEGIIS IMPERATORUM IN IMPERIO ROMANO.

ANNO DOMINI CIRCITER DCCCC.

(Apud Goldast., Scriptores Rerum Alamannicarum.)

Priscis temporibus imperiale decus effloruit Romæ, sub cuius dominatione diversa consistebant regna, et cui cuncte gentes propria submittebant colla. Constituit ergo consules, qui quotidiano usu regni gubernacula consilio disponebant. Erant namque distributa officia per senatores et magistratus, prout unicuique ministerium opere competit. Imperiale vero decus laudibus honoribusque ab omnibus tantummodo extollebatur. Post adventum unigeniti Filii Dei, et post ascensionis ejus gloriam, Romanum imperium Byzantium se contulit, quæ a Constantino Magno Cæsare Constantinopolis vocata est. Quæ quia Romano gloriabatur imperio, dicta est *nova Roma*; sic tamen ut antiqua Roma gloria præponeatur cæteris. Euntibus autem apostolis vel successoribus eorum prædicare Evangelium, secundum divinum præceptum, in mundum universum, Romanos Cæsares revertabantur, diversa tormenta sanctis inferentes, ut diis suis placent. Unde accedit ut beatus Petrus, qui prælatus fuerat cæteris a Jesu Christo Domino nostro, Romanum prædicationis causa veniret, quæ omnium gentium prædicabatur domina; quæ eatenus, sicut multis idolorum simulacris erat seducta, ita plurimis prædicationibus apostolorum aliorumque martyrum exhortationibus cum cæteris

B stianitatis, in accepto privilegio Jesu, ubi ait: *Tu vocaberis Cephas;* et alibi: *Ego rogabo pro te, ne deficiat fides tua.*

Diviso autem Romano imperio, eo quod imperialis sedes, quæ antique Romæ solita erat, Constantinopolim esset deducta, multarum gentium populi contra Urbem fuerant rebelles. Unde magna et non pauca contra eam surrexerunt bella, teste Orosio. Tunc enim Roma per patricios principabatur. Erat autem tantum subjecta suo imperatori, ita ut si aliquando imperator paganorum ritu inveniretur crudelis, per suos legatos, sanetissimos præsules aliquosque Christianos per diversa supplicia martyrio coronalet. Crescente autem Christiana religione, talis æstus fidei a patribus exarsit, usque dum Longobardi C sunt Italiam ingressi. Cumque appropinquarent Pado, nuntiatum est Romæ (præsidebat vero Sylverius papa tunc Romanæ Ecclesiæ) Narso patricio, cuius uxor vocabatur Polyxiana, nuntiatum est autem illis quod præfatus pontifex misisset ad Longobardos, invitans eos Romanum, quatenus potestas Græcorum aboleretur et Ecclesiæ jura elevaret sub potestate pontificis; cui tanta erat necessitas, ut nihil aliud præter Ecclesiarum et clerorum haberet curam. Quotidianos ergo victimas dabatur de palatio consenserue at generalia dona pro restauracione